

Dr. Marczell Mihály:

HÚSVÉT

III/2. rész: Húsvét UTÁNI EGYES Vasárnapok II. VASÁRNAP:

„Jópásztor vasárnapja”

I. sorozat: vasárnapok, ünnepnapok

(Általános bevezetés eléje olvasása szükséges: 1. kötet!)

43. kötet

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK	2
Előszó.....	5
A/ rész: az ünnep jellegére épített beszédek.....	5
a) alcsoport: Krisztus bemutatkozásáról szóló beszédek.....	5
1. beszéd: Feltámadt Krisztus bemutatkozása	5
2. beszéd: Az igazi Pásztor képe.....	6
3. beszéd: A jó Pásztor	7
1. beszéd: Az Úr nyájának földi karámja	8
2. beszéd: Az életaklok	9
3. beszéd: A látható Egyház	10
4. beszéd: Látható pásztor	11
5. beszéd: Láthatatlan Pásztor?.....	12
6. beszéd: A pásztorok Pásztora	12
7. beszéd: A földi nyáj földi főpásztora	12
8. beszéd: Az égi Pásztor földi helytartója	13
9. beszéd: Dux vitae.....	13
10. beszéd: Az Úr aklának bárányai.....	14
11. beszéd: Isten nyája	15
B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez írt beszédek	15
1. (Introitus) beszéd: Isten irgalma végtelen	15
2. (Introitus) beszéd: Az Úrhoz emelkedjék karunk	16
1. (Oratio) beszéd: Az emelő alázata	16
1. (Graduale helyett) beszéd: Az Úr jelenlétének jele.....	17
2. (Graduale helyett) beszéd: Az igazak lélekkincse – az ujjongó harsonázás.....	17
1. (Offertorium) beszéd: Az Úrral ébredjünk!	17
1. (Secreta) beszéd: Az Úr áldásának ereje	18
1. (Communio) beszéd: A jó Pásztor bemutatkozása.....	18
2. (Communio) beszéd: A jó bárány	18
1. (Postcommunio) beszéd: Az éltető kegyelem értéke	18
B/ rész – b/ csoportja: a napi Evangélium szövegére épített beszédek	18
Különálló beszédek	19
a) alcsoport: A pásztor kötelességéről, jogairól és „legeltető” munkájáról	19
1. beszéd: A pásztorok jogai és kötelességei	19
2. beszéd: A jó Pásztor táplál.....	19
3. beszéd: A jó Pásztor védelmez	20
4. beszéd: A jó Pásztor „életet” biztosít	20
5. beszéd: Az önfeláldozó Pásztor	21
6. beszéd: A veszélyt is vállaló Pásztor.....	21
7. beszéd: A hazavágyó bárány.....	21
8. beszéd: A sebesült bárány.....	21
9. beszéd: Az engedelmes nyáj	21
10. beszéd: Biztosan előre!	22
11. beszéd: Csak elszakadni lehet	22
b) alcsoport: A hazavágyódók, pásztoruk hangját hallók és otthon „családi együttesben” élők lélekhangulata.....	22
1. beszéd: A pásztor mellett.....	22
2. beszéd: Égi és emberi hangok egybecsendülése	23
3. beszéd: A lélek harangjai.....	23
4. beszéd: Az Úr nagy családja.....	24
5. beszéd: Az életkaraván égi nyája	24
6. beszéd: Belül és kívül.....	24
7. beszéd: Az emberi élet igazi kapuja.....	25

Beszédláncok	25
I. beszédlánc címe: Jézus arcáról lehullik a lepel	25
1. beszéd: Jézus, a „jó Pásztor”	25
2. beszéd: Jézus lélekarca	25
3. beszéd: Jézus szeretetet sugárzó arca	26
4. beszéd: Jézus áldozatos arca	26
II. beszédlánc címe: Az Úr akla	26
1. beszéd: A „hivatottak” csoportja	26
2. beszéd: Az akol eltévelyedettjei	26
3. beszéd: Az aklon kívül keresgélők	26
4. beszéd: Az egy akol egyetemesen bezáró kapuja	26
III. beszédlánc címe: Az Úr nyájának legelői	26
1. beszéd: Tanuljatok Tőlem!	26
2. beszéd: Étél-ital a nyájnak	27
3. beszéd: Védelmet a nyájnak	27
4. beszéd: Életet is a nyájért	27
IV. beszédlánc címe: A nyáj és Pásztor kapcsolata	27
1. beszéd: Krisztus nyája	27
2. beszéd: Ember életakla	27
3. beszéd: Krisztus ismeri „övét”	27
4. beszéd: Övéi ismerik a Pásztort	27
V. beszédlánc címe: Az aklon kívül lakók	27
1. beszéd: Sok a peremen kívül lakó	27
2. beszéd: Vágyódnak haza ezek a lelkek is	27
3. beszéd: Vágyva nyit kaput a Pásztor	27
4. beszéd: Hogy legyen egy akol és egy Pásztor	28
I. beszédlánc címe: Életünk Gondozója	28
1. beszéd: A dús rét és a tiszta forrás	28
2. beszéd: Az otthon biztosítás	28
3. beszéd: Lélek felé irányítás	28
4. beszéd: Az örök aklok Pásztora	28
II. beszédlánc címe: Gyarlóságaink Gyengítője	28
1. beszéd: Homines enim sumus	28
2. beszéd: Ad divina tendere deberemus	28
3. beszéd: Gratia semper adest	28
4. beszéd: Gratia specialis: támogat	28
III. beszédlánc címe: Bűneink megbocsátója	29
1. beszéd: A jó Pásztor életét adja juhaiért	29
2. beszéd: A 100-adik elveszett	29
3. beszéd: Az állandó bűnbocsátó	29
4. beszéd: A bűnbocsánatra hatalmat ad	29
IV. beszédlánc címe: Lelkünk megnemesítője	29
1. beszéd: Tisztán a bűnöktől	29
2. beszéd: Készségesen a jóra	29
3. beszéd: Erős küzdelemmel diadalmaskodva	29
4. beszéd: Az örök haza otthonában	29
B/ rész – c/ csoportja: a napi Szentleckéhez írt beszédek	29
Különálló beszédek	30
1. beszéd: Krisztus életútja	30
2. beszéd: Ember életútja	31
1. beszéd: Az Úr nyomdokain	32
2. beszéd: Az engedetlen embernyáj	32
3. beszéd: A zúgolódo embernyáj	33
1. beszéd: A „jó és gonosz tudás fája”	34
2. beszéd: Az élet Ura – a halál Fáján	34

3. beszéd: Az Üdvözítő felmagasztalása	34
4. beszéd: Ember fordulása – a Kereszt fájához	34
5. beszéd: Keresztfá gyümölcse – az ember újjászületése.....	34
Beszédláncok	34
I. beszédlánc címe: Krisztus megalázó életállomásai	35
1. beszéd: Az elfogatásának gyalázata	35
2. beszéd: Kihallgatásának gyalázata	35
3. beszéd: A Pilátus – Heródes előtti gyalázata	35
4. beszéd: A Kereszt gyalázata	35
II. beszédlánc címe: Krisztus megalázó életállomásainak iskolája.....	35
1. beszéd: Mit kell tenni a meghurcoltatások idején?	35
2. beszéd: Mit kell tenni a hamis vádak idején?.....	35
3. beszéd: Mit kell tenni hamis ítékezés idején?	35
4. beszéd: Mit kell tenni a halál idején?	35
III. beszédlánc címe: A bűneinket hordozó Bárány	35
1. beszéd: Isten küldötte	35
2. beszéd: Maga vállalta.....	35
3. beszéd: Áldozatát „Kereszten” bemutatta.....	35
4. beszéd: Vérontással bűneinket kiengesztelte.....	36
IV. beszédlánc címe: A Pásztorhoz menekülő nyáj.....	36
1. beszéd: A kitárult kezű Áldozat.....	36
2. beszéd: A vért hullató Áldozat	36
3. beszéd: A Magához vonzó Áldozat	36
4. beszéd: A felmagasztalt Áldozat	36

Előszó

A mai vasárnap az egyik legmelegebben kihasználható vasárnapok egyike. A „**Jópásztor vasárnapjának**” is hívjuk, és így természetesen kézre kínálja a **szerető Mester gondoskodásának** százféle válfaját. Leheli ezt az egész **ünnep jellege**, de feltárja az „írott liturgia” minden porcikája. – Alapvetésben tehát az **isteni Jóság**, a **földön járó Mester** szeretete, majd a későbbi „bárányairól gondoskodó” karámot, az **Egyházat** alapító Mester gondossága lehet a beszédeknek tárgya. – Részletesen fogva beszélhetünk a „jó Pásztorról”, amit Krisztus Urunk **bemutakozásának** is mondhatnók; majd szólhatnók az **Ő szeretetéről**, továbbá **tulajdonságairól** és a jövőt elgondoló **segítéséről**. Majd rátérhetnénk a **karám, akol** hasonlatára, a bárányok életére s az eltévelyedők gondozására, az egy akol és a „sola salvificaris ecclesia” dogmatikájára. – Azután tárgy lehetne az **eledel, ital és védelem**: tárgya és helye. Mit adjunk és hol védelmezzünk? Továbbá tételünk lehet az **Egyház** széles területén futó kérdéseinek egymásutánja. Ez **dogmatikai** rész volna. – Végül felmerülhet ugyancsak dogmatikai vonalon – az **Atya és Fiú viszonya**, és így a Fiú és gyermekeinek ismereti részletei... Az „írott liturgiához” tartozó Szentlecke a **Mester követéséről** szól. Életének **jellemzését** halljuk. A főcél ez: örvendjetelek, hogy **Hozzá** tért a ti éltetek. – Ezt az alapot látva, igen szépen lehetne szólni a **Mester jelleméről**, az életének **mindenekfelettségéről**, szenvedéseiről, küzdelmeiről és türelmes szeretetéről, áldozatos haláláról, értünk viselt szenvedéseiről, a mi bűneinkért való áldozatosságáról és a mi lelki meggyógyulásunkról. – Nem utolsó gondolat lenne az a **boldogság**, amely azért lobban fel bennünk, mert tanítványai lehetünk... Beosztásunkban az **A/ részben** az ünnep jellegét ismertetjük, **B/ rész – a/ csoportjában** a „kis liturgia” szövegeit értelmezzük, **B/ rész – b/ csoportjában** a napi Evangélium magyarázata következik és a **B/ rész – c/ csoportjában** a napi Szentlecke szövegét elemezzük.

* * *

A/ rész: az ünnep jellegére épített beszédek

Most azok a beszédek következnek, amelyek külön-külön alkotnak egy-egy egészet. – Sorozatszerű kapcsolódást csak annyiban mutatnak, hogy egymásutánjuk tárgyi kapcsolata folytán logikai rendet tüntetnek fel.

a) *alcsoport: Krisztus bemutatkozásáról szóló beszédek*

Az itt jövő beszédek a jó Pásztor személyében tüntetik fel előttünk az isteni Mestert.

1. beszéd: Feltámadt Krisztus bemutatkozása (Jézus és az ember)

Bev.: A halált halt Mester újra jelentkezik. Önkéntelenül lép fel újból tehát a kérdés: kicsoda valóban a Mester, aki a Golgota útjának befejezése után **eltemtetett** és újból **jelentkezett**? Mintha felzsongna a főpápnak kérdése: „Esküvel kényszerítlek az élő Istenre: mondd meg, te vagy-e a Messiás, az Isten fia?” (Mt 26,63). És a reá adott felelet: „Én vagyok. Mondom azonban nektek: Látni fogjátok egykor, hogy az Emberfia ott ül a Mindenható jobbán és eljön az ég felhőin” (Mt 26,64). Mert ennek emléke ébreszti azokat a gondolatokat, amelyek a megkérdendő és feleletet adó Mester szavaiból vonhatnak következtetést a mi életünkre. – Kérdezzük tehát most is, és **Ő** felelni fog most is.

1. Első felelete így hangzik: **Megváltótok vagyok...**

a) Jézus szavaiból látom, hogy **Önmagát** mondja olyannak, akit **megváltói hivatás** hevít és így szól: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok...” (Jn 15,13-14).

b) Az **emmauszi** tanítványok is sejtve sejtették, hogy az Üdvözítő járt közöttük. Ezért örültek mondván: „Ugye lángolt a szívünk, mondták egymásnak, mikor útközben beszélt hozzánk és kifejtette az Írásokat?” (Lk 24,32).

c) Az Egyház miseszövege így imádkozik: „Íme az Isten Báránya, Aki elveszi a világ bűneit”. Ez az Oltáriszentségben megjelenő Megváltóról szól.

2. Második felelete ezt mondja: **Jó pásztorok vagyok...**

a) Ezért írja Róla az apostol: „A békesség Istene, aki Urunkat Jézus Krisztust, a juhok nagy pásztorát, az örök szövetség vére által föltámasztotta halottaiból...” (Zsid. 13,20).

b) De Ő életkarámat **alkotott** és mindenkit földi helytartójának, a pásztorok vezetésére bízott. Ezért mondja Péternek: „Legeltesd bárányaimat”, „Legeltesd juhaimat” (Jn 21,15 és 16).

c) Majd pásztorokat **adott** ilyen feladattal küldetvén: „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet...” (Mt 28,19).

3. Harmadik felelete így hangzik: **Hazaváró Bírók vagyok...**

a) Felelősséget **követelő** Bíró? – Igen. Ezért visszhangzik az Úr szava: „Magad szájából ítélek meg, te haszontalan szolga, kiáltott rá. Tudtad, hogy szigorú ember vagyok: elveszem amit le nem tettem és learatom amit nem vettem” (Lk 19,22). És maga az Úr szava: „Távozzatok tőlem átkozottak az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült” (Mt 25,41).

b) **Kegyes** Bíró? – Igen. Ezért mondja a jobb latornak is: „Bizony mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,43).

c) Az örök jutalmat **osztó** Bíró. Azért mondja a Mester: „Jól van, te hűséges, derék szolga! Mivel kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe” (Mt 25,21). Ezért hirdeti az apostol nyugodt lélekkel: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7-8).

Bef.: A mai beszéd tehát a Mester lélekrajza. Ebben mutatkozik be a Mester, a feltámadt Mester – lélekképben, életvalóságban, örök hivatásban... De egyúttal azt is kérdezhetnők: ha ilyen a **Mester**, akkor milyen legyen az **ember**? – A rövid felelet így hangozzék: Isten-képe, az Úrnak lélekszolgálatra küldöttje és az égnek örökélet várományosa! Ilyennek mutatkozzék az ember! – De mintha hallanám a kérdést: hogyan és miképpen lesz az az ember életkincse? A feleletet pedig így kapom: A Mester szerető közeledése folytán a Megváltó Krisztus kegyelméből! – Ez a Húsvét ünnepének nagy és boldogító tanulsága.

*

Ez a beszéd felépíthető a következő példára: hálálkodik a **gyümölcsfa** a harmatnak, a napsugárnak, a szellőnek, hogy erőt adnak és életet sugároznak tagjaiba... Ezért „daloló lélekkel” levélsugógó muzsikát muzsikál... De a harmat, a napsugár és szellő elserényedve azt mondja: mi csak követek és küldöttök vagyunk; az igazi hála a **mi Urunkat** illeti. – **Alkalmazás:** a mi megváltó és üdvözítő kegyelmünk is Istenatya égi kegye és a Mester ajándéka.

*

2. beszéd: **Az igazi Pásztor képe**

(Erkölcsei beszéd: A jó Pásztor)

Bev.: Jelkép a pásztor, valóság a lélekszolgálat. Lehet-e szebben kifejezni a szolgálatok szolgálátát, mint a pásztor és nyája hasonlatával?... (Ezzel induljon el gondolatod!). – Aki látott delelő, vagy legelő nyáját, pihenőt, vagy útrakelőt és látta a pásztor gondoskodását, az érti: nincs erősebb kapcsolat, mint a pásztor és nyáj egybefonódása. – Mit tesz a pásztor?

1. **Életét és mindenét adja juhaiért.**

Hát természetes, nincs másra gondja, mint nyájára. De ez a lélekpásztor életét is érinti. Mert hisz Krisztus erről szólt. Mire adja idejét? Híveiért! És mit áldoz?

a) Szórakozásait... Mi a pásztor öröme? Semmi sem a földi és **egyéni** örömeiből. – Kicsi merengés, erdők, fák, virágok, állatok megfigyelése, furulyaszó, kis játék... De lelke mindig – velük.

b) Idejét és lélekjóságát. Ezt is adja. És a lelkek pásztora? Keveset a világ örömeiből és többet népe gondozására! Ez az öröme (gyerekek, felnőttek, öregek gondozása!)

2. **De mindig a jólétükért.** Most elhagyjuk a hasonlat elejét, a pásztor és nyája jólétét. A **lélekpásztorra** irányuljon figyelmünk. – Miért dolgozik? Lelkekért!

a) Tisztaságukért (gyerekek őrző, gondozó tanítása)

b) Állandó fehérségükért (jók, bűnösök, hívek lelki nevelése)!

c) Örök életükért. De – minden emberért! Azért, mert a jó Pásztor szerint: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

Bef.: Kicsoda ez a pásztor? A Mester Magára értelmezi mondván: „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért” (Jn 10,11). Szeretettel állok mellettetek, hogy szeretettel vezesselek a földi és örök élet szépséges vizeihez, legelőjére és karámjába. – De ebből az is következik, hogy a hivatott pásztorok (papok, nevelők!) és a természet törvénye adta „pásztornép” (szülők!) gondos szeretettel hozzanak meg minden áldozatot „embernyájukért”. Ezt tanulják a Mestertől, ezt tegeyék szeretetből és hivatásból.

*

Ez a beszéd felépíthető a következő példára: **Verdi**-ről, a híres zeneszerzőről mondják, hogy sok és magasrendű kitüntetéssel visszautasított, hogy szolgálja lehessen a „népnek”. Zenészi hivatást kapott, ezzel teljesített szolgálatot. – **Alkalmazás:** a hivatás és szolgálat teljesítés **pásztori feladat végzés**.

*

3. beszéd: A jó Pásztor

(Erkölcsi beszéd: Jézus, a jó Pásztor)

Bev.: Az Ósegyház régi emlékei és művészi maradványai egyike: a jó Pásztor alakja. Ősi templomok, sok katakomba dísz. Azért olyan kedves művészi emlék, mert Maga a Mester is gyakran és szinte kedves szeretettel nevezi magát jó Pásztornak. A szövege így szól: „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért” (Jn 10,11). – Mikor ehhez az Úr őrizte nyájhoz tartozónak hisszük és tudjuk magunkat, akkor belenézünk a Mester lelkébe, hogy kiolvassuk belőle a jó Pásztor égi jegyeit. Mít mondhatunk tehát a jó Pásztorról?

1. A jó Pásztor gondos szeretettel legelteti nyáját.

Urunk kisdud nyáját az apostolok és a hívők serege alkotta.

a) **Földi életük** az ő szerető gondja volt. A samaritánus asszony történetében –eledelért küldi őket. „Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek” (Jn 4,8). – A csodás kenyérszaporításnál eledelt ad ötezer embernek. „Ettek mindnyájan és jóllaktak. A kenyérmaradékból még tizenkét kosarat szedtek össze. Az asszonyokon és gyermekeken kívül mintegy ötezer férfi evett” (Mt 14,20-21). – A csodás halfogáskor gazdagítja az apostolok kis csoportját. „Mester, válaszolta Simon, egész éjszaka fáradoztunk, de semmit sem fogtunk. A te szavadra azonban kivetem a hálót”. Meg is tették, és akkora tömeg halat fogtak, hogy a háló szakadozni kezdett” (Lk 5,5-6).

b) **Lelki életüket** is táplálja. Oktatva-tanítva fénybe vonta életüket és szent tartalommal telítette lelküket. Tanítványainak ugyanezt a feladatot adta. Az Egyházat szervezte, egybefogta híveit. De mindenkiről gondoskodva a földiek megosztását rendeli a szeretet parancsává. „Aki birtokolja a világ javait, és látja, hogy testvére szükségét szenved, de mégis elzárja előle szívét: hogyan él abban Isten szeretete? Gyermekeim, ne szeressünk szóval és nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” (1Jn. 3,17-18). – Majd a lelkieken is ezt a küldetést adja, hogy: „Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében” (Mt 28,19). – A Mester élete és parancsoló tanítása mindenütt azt hirdeti, hogy a pásztori lélek éltető eledellel látja el híveit. És mi, a nyájhoz tartozók nem érezzük-e, hogy milyen gonddal gondoskodik rólunk égi Atyánk? Nem tapasztaljuk-e, hogy a „Caritas”, a Szt. Vince lelke állandóan itt jár közöttünk? Mi más ez, mint a jó Pásztor lelkének kiáradása?... Nem halljuk-e sokszor a hála hangját, mert a keresztény szeretet intézményesen nyújt eledelt az éhezőknek? Miért? A jó Pásztor parancsából és a jó Pásztor szerető lelkének sugárzásából... – És a lélekiségünket nem enyhíti-e a jó Pásztor adta **éltető ige**? És az **Élet Kenyere**? Az **Élet üdítő Kelyhe**?... Honnét ez a csodás táplálás? Nem a jó Pásztor szava ez? „Ezt cselekedjétek emlékezetemre” (Lk 22,19). – Az emberi életet élő Mester és jó Pásztor lelkét árasztja az egész Egyházon át az örök életben élő, de most is velünk maradt Mester.

2. A jó Pásztor védve dédelgeti a veszendőt és keresve keresi az elveszett bárányt.

a) Legeltető Pásztorunk gondos szeretete – aszalterítés. Földi és örök élet eledelét kínálja. – De a nyáj bárányai dédelgető szeretetet is éreznek a jó Pásztor részéről. A gyermekek iránti szeretete köz-

ismert. „Hagyjátok csak a gyermekeket s ne akadályozzátok meg, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyek országa” (Mt 19,14). Megsimogatja, megáldja őket. „Azzal reájuk tette kezét, és tovább indult” (Mt 19,15). A beteget meggyógyítja. „Híre elterjedt egész Szíriában. Elvittek hozzá különböző fájdalmas betegségben és bajban szenvedő mindenféle beteget, még ördögtől megszállottat, holdkórost meg bénát is, és meggyógyította őket” (Mt 4,24-25). – A szeretett apostolt keblére öleli. „Tanítványai közül egyik, akit szeretett Jézus, ott nyugodott Jézus keblén” (Jn 13,23). De ezt a dédelgető szeretetet ajánlja apostolainak is, amikor a szeretet parancsát írja elő számukra. „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást ti is” (Jn 13,34).

b) És az elveszett bárány hozzátartozik-e lelkéhez? Gondolj arra az általában szóló példabeszédre. A mai Evangélium szavaira... Azután a Mester igazi tetteire kell gondolni. „... Aztán így szólt az aszszonyhoz: „Bocsánatot nyertek bűneid” (:Mária Magdolna. Lk 7,48)... A tékozló fiú (Lk 15,11-32)... A bűnös asszony története... Mind arra vallanak, hogy a Mester keresve-kereste az elveszett bárányt. Tanítványainak ugyanezt a feladatot adta: „Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,23).

c) Most azután azt is kérdezhetjük, vajon mi, az Egyház nagy karámjának báránynépe, érezzük-e ennek a **szeretetnek** csodáját? Miért megyünk a templomba bűneink súlya alatt? Miért hullunk térdre a gyóntatószékben? Miért emelkedünk fel boldogan a feloldozás után? Szólt hozzánk a jó Pásztor és megenyhített bennünket. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket” (Mt 11,28).

Bef.: A jó Pásztor képe vésődjék lelkünkbe, hogy örökké éljen lelkünkben és irányítson bennünket az égi Pásztorhoz.

*

Ez a beszéd felépíthető XII. Pius pápánkra illő Malakiás féle jövendölésre: ő a „pastor angelicus”. – Mestere az életképe, ő az életben való másoló. – **Alkalmazás:** mi is tanuljunk tőle, hogy a mi kis körzetünkben mi is pásztorlélekkel dolgozzunk.

**

b) alcsoport: A földi nyáj akláról

Tudnunk kell ugyanis, hogy **Jézus Krisztus nyájának valóságos akla az Egyház**. Épp azért a jó Pásztor vasárnapja nagyon alkalmas arra, hogy az Egyház értelmezését, az igaz Egyház kérdéseit, az Egyház **lelki kereteit**, végül az „**egyedül üdvözítő Egyház**” **valóságos értelmét** közel vigyük híveink lelkéhez. – Természetesen folytatólagosan csatlakoznak ide azok a beszédek, amelyek az „**akol bárányairól**” szólnak.

1. beszéd: Az Úr nyájának földi karámja

(Erkölcsei beszéd: Az Úr akla)

Bev.: Hol élnek az Úr nyájának bárányai? A földi életben keresendő az otthon, mert innét indulnak ők az örök otthon felé. – De nem is a hely meghatározása a fontos most, mert hisz azt jól tudjuk, hogy Anyaszentegyházát tette nyája karámjává, hanem az a kérdés: mi az Úr nyája karámjának szent hivatása és mi az embernyájnak szent kötelessége?

1. Az Úr karámjának hivatása: a nyáj együtt tartása.

Nagyon tévedne az, aki úgy értelmezné ezt a közös együttest, hogy **névleg katolikusok** vagyunk, vagy helyrajzilag egymáshoz kapcsolódunk. Az Egyház hivatása több és mélyebb kapcsolat teremtése.

a) Egybefogja a híveket – a hitben való egység kapcsa. A Mester gondolata az egy akol és egy pásztor. „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16). De ez azt jelenti, hogy legyen egység abban a világszemléletben és életértékelésben, amelyet a Mester tanított. Ezért parancsolja az Úr: „Ha pedig az egyházra sem hallgat, vedd úgy, mintha pogány volna vagy vámos” (Mt 18,17). Szt. Pál pedig keményen hirdeti: „De akár mi, akár egy mennybéli angyal más evangéliumot hirdetne, mint

amit mi hirdetünk: átkozott legyen!” (Gal. 1,8).

b) Egybefogja az **erkölcsi élet** krisztusi gondolataival. Az ószövetségi törvények mellett meghirdeti a szeretet törvényét és hangosan tanítja: „Arról ismerje meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt” (Jn 13,35).

c) Majd az isteni élet **eszközeit** is egységesen hirdeti és mindenki számára egyenlően kötelezővé teszi (Lásd: keresztség). „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül; aki nem hisz, elkárhozik” (Mt 16,16). Ugyanez áll az Oltáriszentségre: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van” (Jn 6,54).

b) Végül egybekapcsol „Krisztus misztikus testébe”, melyről Szt. Pál így szól: „nem tudjátok, hogy testetek Krisztus tagja?” (1Kor. 6,15). – Erről a szent és csodás egységről beszél XII. Pius pápánk is, aki gyönyörű enciklikában fejt ki az Egyház tagjainak egybefonódását az evangéliumi Mesterrel. – Így lesz az Úr karámja lelki egység és végül élő csodás kapcsolat, amely minden egyest szoros lélekapocsba fonja az evangéliumi Mesterrel.

2. A nyáj bárányainak kötelessége pedig a hűséges odafűződés.

Az odatartozás **elvbeli, erkölcsi üdvözülés** eszköze és **eleven** életkapcsolódást jelent.

a) Az Úr nyáját tehát az jellemzi, hogy egységesek a hitben, erkölcsben, az üdvösség eszközeinek használatában és az Úr misztikus testébe való bekapcsolódásban. Gyakorlatilag ez annyit jelent, hogy **egységes a világnézetünk és életünk**. Láthatjuk ezt a világműveltség utazások alatt... Mindenben és mindenütt egységes az Egyház tanítása, liturgiája és a hívek életvonala.

b) De ennek a tárgyi egységnek még azt az alanyi jegyet is kell birtokolnia, hogy az embernek készségesen és hűségesen kell Egyházához fűződnie. – A hűség azt jelenti, hogy biztos abban, hogy az Egyház az igazság vára, tehát mellette marad a kétségek sötét ködében is. A hűség továbbá azt jelenti, hogy az üldözések esetén vele érez és szenved az ember. A hűség végül azt is jelenti – és ez már a hősiesség jele –, hogy a katakombák vértanúira kell gondolni és szenvedést, életáldozatot is kell vállalni az Egyházért. Így lesz az ember hűségesen odatapadó az Úr misztikus testéhez. Közös az élet, közös az öröm, közös a fájdalom.

Bef.: Hogyan néztek tehát Mesterünk nyája karámjára? Úgy, mint a lélekegységet nyújtó drága anyára, és úgy tapadjon hozzá lelkem, mint a hűséges gyermek édesanyjához. Ez a Szentegyház – **Anyaszentegyház**, ez a hívőserég – **gyermeknemzedék**. Legyen tehát az egybefonódás mintája a gyermek és anya viszonya, amelyet a legmélyebb szeretet nemesít legnagyobb és legértékesebbé!

*

Ez a beszéd reáépíthető erre a szép egyházi mondásra: „Sentire cum ecclesia”. – **Alkalmazás:** ez a jelszó legyen életünk állandó irányítója. Így is fogalmazható: **mater ecclesia**.

*

2. beszéd: Az életaklok

(Erkölcsei beszéd: Életünk keretei)

Bev.: Urunk házanépét báránynemzedékekhez hasonlítja a mai ünnep alaphangja. Elgondolkodom a fehérgyapjas, csendeslegelész báránycsordák életéről és figyelve életüket megelégedve látom, hogy milyen szeretettel hajolnak a pásztor intésére és milyen vágyakozó sietéssel törtetnek este az aklok felé... **Ez a mi védelmi várunk minden veszély ellen.** – Isten alkotta vár és így, mint Isten műve, erre is áll az Írás szava: „Ama napon majd ezt az éneket éneklik Júda földén: erős városunk nekünk a Sion, védelmül kőfal és bástya van benne. Nyissátok meg a kapukat, hadd vonuljon be az a nemzet, amely igaz, és hűséges marad” (Iz. 26,1-2). – Felvetem magamban azt a kérdést: vajon a Mester szép hasonlatának megfelelően teremtett-e az embernyájának rónás, patakkaal áldott rétek után olyan aklot, ahol védelmet és segítséget talál az égi Pásztor földön élő báránynemzedéke? A felelet így hangzik: nem is egyet, hanem hármat teremtett az Isten. Melyek ezek?

1. Az első a családi fészék.

Kicsi otthon, apa, édesanya és gyermekek, szent közösség, amelyet a család öregei kötnek össze a régi múlttal. – Mi az Úr terve?

a) Isten követe a családi otthon. Szent **életforrás, drága életsegítő és áldozatos életoltár**. Innét

érkezik az Úr új követe, a gyermek. Itt kap segítséget a kisfiú vagy leányka, és itt végzi az életáldozat szent munkáját a drága édesapa és önfeláldozó édesanya.

b) Isten követe a szülők személye. Ezek az istenien áldott szülők Úr küldötte pásztorok, akik táplálják és otthonukban védelmezik az Úr földi virágjának zsengeit. Ide vágyódik gyerek és felnőtt is, mert szent és igaz akla – a család népének.

2. A második szent akol – az iskola.

Óvoda, elemi-, középiskola, egyetem sem nem több, sem nem kevesebb, mint szent otthon, ahol már nem az egy család drága ifjú hajtásai, hanem a nemzetet alkotó nagyobb egység drága jövő nemzedéke sereglík egybe.

a) Mi itt a cél? Itt is a táplálás, a védelem, a kiművelés és megpihenés a cél. De nem a testet, hanem a lelket művelik.

b) Ki itt a pásztor? Az óvónéni, a tanító néni, a jó nővér, a tisztelendő bácsi, a tanár... Lelkük áldozatos, és türelmük örök jutalmat érdemlő... Szinte ezt mondhatnám: örök koszorújukat egy szó fogja izzítani: **türelem**. Ennek az erénynek hű pásztorai. – Én igen nagyra becsülöm a vasmunkás vagy kőműves áldott kezét, de ugyancsak tiszteletet kérek a nevelő pásztorok részére. Az előbb említett testvérek a föld adta terményekkel házat vagy hidat építenek, a nevelők pedig a legnemesebb anyaggal, a lélekkel dolgoznak. Az Úr szentélyét építik gyermekeitek drága lelkében. Az iskola tehát égi akol, ahol reggeltől estig együtt él és védelmet talál, együtt dolgozik és lélekfejlődést kap az Úr fiatal házanépe.

3. Harmadik szent akol: az Úr háza.

Rendszerint magasan áll és minden háznál nagyobb.

a) Jellege ez: magasan áll, hogy mindenki lássa és odataláljon. Nagyobb a lakásoknál, hogy benne az egész közösség és egész község népe elférjen.

b) A pásztor itt a jó Pásztor, a pap csak bojtárja az igazi Pásztornak. – Itt pihenhet a fáradt ember, gyógyulást kaphat a sérült lélek és feltámadást nyerhet a lelki halott. Ez az igazi akol, ahol a szeretet világában együtt élhet az Úr házanépe. Itt állandó a lendületet adó isteni kegyelemáramlás. Olyan itt a lelki munka, mint a patak forrásának élete. Kicsi a tavacska, de állandó benne a dobogó vízlökés, amely a mélységből buggyan. – A templomban is érezhető az a lendület; de az erő a magasságból jó. Milyen zengő itt az ének, szentül elmélyedő a lélek... Azért, mert itt az Isten, a jó Pásztor gyűjti lábaihoz a földi utat járó drága embernáját.

Bef.: Mit mondjak befejezésül nektek? Kérve kérlek titeket, hogy írjátok e három szent helyre a néhány sort: Urunk, Pásztorunk szent akla: otthon, iskola és templom. – Ide siessetek mindig, ha „fáradtak” vagytok, és én megenyhítelek titeket!

*

Ez a beszéd szépen felépíthető a régi pogány rómaiak elgondolására. Szent hely volt előttük: **família**, **scientia** és **Olimposz hegye**. – **Alkalmazás:** a szeretet fényét és isteni élet sugárzását várták ezekről a szent helyekről.

*

3. beszéd: A látható Egyház

(Dogmatikus beszéd: Az Egyház)

Bev.: Szent közösség az Egyház. Ez valóban a jó Pásztor adta otthon. Lényege: Mesterünk alkotta szent egység, melynek hivatását több pontban szabta meg az Üdvözítő. – Alapítási mondata így szól: „Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18). – Lélek az élet értéke, lelki tehát az Egyház szolgálata.

1. Egybefogja Isten nyáját.

a) Gondolatok olyan egységre, melyet a felfogások, tervek, célok és eszközök azonossága fog egybe (Pl.: család). Ilyen az Egyház is.

b) Az ő lényege: isteni tanok hordozása a gyökérszerte, isteni tervek mozgatója egész életét, örök életre vezet és ugyanazon **szentségi eszközökkel** erősíti a híveket.

2. Hazakiséri az Isten birtokállományát.

Van-e megosztódás a nagy egység belső életében?

a) Vezetőkre és követőkre oszlik. Miért? Krisztus szavai és rendelete alapján: „Legeltesd báránymat... Legeltesd juhaimat...” (Jn 21,15 és 17).

b) Mit kell tehát tenniük? Földi életben legeltetni. Örök életre eljuttatni! Így: a gond az Egyházzé, a boldog élet az emberé! – Ezért mondja az Írás: „A püspököknek ugyanis, mint Isten megbízottjának feddhetetlennek kell lennie, nem önhittnek, nem ingerlékenyek, nem iszákosnak, nem veszekedőnek, nem haszonlesőnek, hanem vendégszeretőnek, jóakarátúnak, megfontoltnak, igaznak, szentnek, fegyelmezettnek. Ragaszkodjék a hiteles tanítás szavaihoz, hogy képes legyen józan oktatásával buzdítani és az ellentmondókat megcáfolni” (Tit. 1,7-9). – **Nehéz feladatot** jelent a „jó dolog”. Kemény, erős, nagy értékű feladatot.

Bef.: Mi tehát az Egyház? Szent keret. Látható együttes. Mi vagyunk az Egyház. Mégpedig pásztorok és hívek együttesen (küzdő Egyház!). Főpásztor: a pápa, pásztorok: a püspökök, küldött lelki-pásztorok: a papok, és Istenhez vezető nyáj: az Úr áldott népe! Ti! Ti! Ti!...

*

Ez a beszéd reáépíthető arra a **történelmi tényre**, hogy minden jövőt váró és életet szolgáló **eszmé** szervezeti keretet keres; abban őrzi értékét és értékesíti értékeit. – Folytatólagos példa lehet a folyó, mely medret vág... Ugyancsak példa lehet a fejlődő faóriás, amely gyökérzetének kiterbélyesedése útján szervesen kapaszkodik az anyaföldbe és így biztosítja a fejlődés törvényét... **Alkalmazás:** az isteni igék az **Egyház szervezetén át** lesznek éltető és eleven életet adók.

*

4. beszéd: Látható pásztor

(Dogmatikus beszéd: Az Egyház főpásztora)

Bev.: Eltávozása után „látták” a Mestert. Ezt az örömhírt hirdetik nekünk az evangélisták. De szomorú hír is, mert távozott tőlünk. Mi lehet a vigaszunk? Az intézményes tény az egyik: sziklán épít **Anyaszentegyházat és élő szikla alakjává teremti Péter apostolt.**

1. Péter marad az apostolok ereje.

a) Ő az apostolok fejedelme; abban az értelemben, hogy övé a vezetés hatalma...

b) De inkább az apostolok pásztora... Abban az értelemben, hogy legelteti is az Úr nyáját. Ez pedig azért igen fontos, mert így **nem marad árva** Krisztus házanépe.

c) Ugyancsak ő lesz az aklon kívül lévők hazahozója. – Ne felejtse el, hogy az ételek égből alászálló abrosza azt a parancsot adja neki, hogy a pogányokat is Krisztushoz vezesse. „Mialatt ennivalót készítettek (Péter) számára, elragadtatásba esett. Látta, hogy megnyílik az ég és valami lepedőféle ereszkedik le négy csücskénél fogva a földre. Mindenféle négylábú állat, földi csúszómászó és égi madár volt benne... Amit az Isten tisztává tett, te ne tartsd tisztátalannak!” (Ap.Csel. 10,10-12 és 15). – Íme: így szélesedik az akol kerete és gyarapszik a báránysereg népe...

2. Kősziklára épült vár lesz az embernyáj otthona.

Kemény talaj a szikla, életvárat biztosan hordozza.

a) Alapzata a földanya méhében pihen. Az élet legkeményebb talaja a földkéreg, mert azon pihen és dohog a földi élet.

b) Oromzata egek felé mutat. Legigazibb útmutató az ember életében. Az ormok – **egek felé** mutatnak. – Ez az otthon várja Krisztus nyáját. Lehet-e félni, szomorkodni **ilyen** gondoskodás esetén?

Bef.: Krisztus Egyháza – ember vára. Itt boldogan élhet az ember. Ezt az otthont építette földi életünk számára a jó Pásztor!

*

Ez a beszéd felépíthető a **Vatikán** képének tárgyi megrajzolására. Színezhető úgy, hogy a nagy világbazilika a Vatikán dombján épülő és mindenfelől látható épület. A benne élő és Isten igéjét hirdető „római püspök” pedig – minden emberi szem által látható örök élet pásztora. – **Alkalmazás:** A látható pásztor igénye a tapasztalatot és lelki egybefonódást, érést kereső ember lélekmagasságokba vezetése.

5. beszéd: Láthatatlan Pásztor?

(Dogmatikus beszéd: A láthatatlan Mester)

Bev.: Emberi szemmel – láthatatlan, de lélekszemmel látható. De ki látja? Mindenesetre csak az, aki a lélekszemek áldottja. – De kik ezek?

1. Akik a hit szemével látnak.

A földi szempár az anyagi dolgokat látja.

a) A lélekszem már messzebbre lát... (család, szülő, gyermek... mindenkit lát, akit szeret).

b) Azt is látja, aki Ura, Istene, Pásztora. Hogyan? Úgy, hogy hisz annak, aki tanította, és a hit valóságot közöl a hívővel. Ezért mondja az Írás az Úr szerint: „Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözül” (Mk 16,16). A Mester szava – valóságok sora. Ezért mondja az Úr: „Bármit kértek bizalommal imádságokban, megkapjátok” (Mt 21,22). Higggy! A te hited megvilágítja Őt előtted!

2. Akik a hit kegyelméből élnek.

Mécsek lángja akkor lobban, ha olajjal telített a tartály... Fényét is csak az olaj csodás ereje szórja szét... Valami különös munka a fáklyák égésében: a régi elraktározott hő és fény vetődik szét a sötétség eltüntetésére. De a lélek világában hogyan megy végbe a fényárasztás?

a) Isten kegyelmét adja a csodalátásra. Szentlélek tüze – titkos látást biztosít. Égi tűz a Szentlélek!

b) Lelkünket Isten fogyhatatlan „száreptai korsóként” telítve tartja. Nincs befejezett kegyelem-tartalom. Isten újakkal telít. „Inkább gyarapodjatok Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus kegyelmében és ismeretében” (2Pét. 3,18). Minden szentség gazdagít. Ez megszentelő kegyelem szerzés vagy gyarapítás. Minden ima – segítő kegyelemmel indít.

Bef.: Így – láthatatlan a Pásztor, de a lélekszemű ember mindig látja Őt és tudja, hogy vele van mindörökké. Ezt a látást add nekünk, Uram! – Legyen imánk: „Uram, hogy lássak!” (Lk 18,41).

6. beszéd: A pásztorok Pásztora

Bev.: Embernyáját Isten indítja, lélek irányítja, kinyilatkoztató Isten prófétákkal tanítja és Egyszülöttjével megváltva hazakísérteti. – Kicsoda reánk nézve a Mester?

1. Életutat tanító a földön.

a) Mit ér az élet? Erről szól első tanítása. Feltétlenül: Isten legnagyobb kincse, mert a végesség fölé emelt adomány.

b) Hová tör az élet? Amire adatott: örök tájak felé. Nincs más, mint **élet!!**

c) Hogyan fut célba az élet? Az örök partokon. Hídon járunk – az örök partok felé (Faber).

2. Előretörünk – az égben.

a) Mert Vele és hazamegyünk. Mi ennek tartalma? A lélek élete. Az anyagfelettség csodája ez. Minden felett áll, ami anyag. Maga örökké fennmarad.

b) A lélek Istenhez fűződése. Mi ez? Lényegében ez: személy vonzódása Személyhez. Teremtény és Teremtő szerető kapcsolata.

Bef.: Embernyáját Isten hazasegíti és boldogítja. Ez az élet: prelúdium, **az az élet**: diadalmas szimfónia.

7. beszéd: A földi nyáj földi főpásztora

Bev.: Földi életet is élünk. **Itt is** boldogság a vágyunk. – Hogyan gondolta Isten az embert? Boldognak. Milyenné akarja tenni? Boldoggá! Ezért tanít boldogságra a földön járó Pásztor.

1. Földi életet élünk.

Ez az otthonunk... Ide helyezett a Teremtő! De anyánk is a föld, mert testünk belőle vétetett.

a) Itt keresünk boldogságot magunknak! Isten küldetésünket boldogságban jelezte.

b) Mesterünk szerint itt is találjuk boldogságunkat. De nem az a cél, hogy itt csak világmegvetés (Weltflucht) töltse be lelkünket. Teremtsünk itt – földi mennyországot!

2. Földi boldogságot is nyerünk.

Mi ez?

a) A testi élet harmóniája szolgálat és kiegyensúlyozottság.

b) A lelki, szellemi élet kibontakozása (egyén, család, közösség!).

c) Isten találás és Isten felé fordulás. Ez az élet napraforgója! Istenatyánk szeretetében boldog földi életet élni!

Bef.: De mindezt **itt** kaphatjuk és kapjuk! Sőt ez lesz a jövő élet alapja. Ne felejtse! Fontos a szent optimizmus! Mindig Isten tenyerén!

8. beszéd: Az égi Pásztor földi helytartója

Bev.: „Nem hagyok árván titeket” (Jn 14,18) – ez a búcsúzó Mester ígérete. – Mit jelent ez? Lesz utódom helyettem.

1. Péter az utódja.

Együttesben él, és magára hagyhat?

a) Pétert kiválasztja. „Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31-32).

b) Nyája pásztorává avatja. „Legeltesd bárányaimat... Legeltesd juhaimat” (Jn 21,15 és 17).

c) Vele van a világ végezetéig. „Íme én veletek vagyok a világ végéig” (Mt 28,20).

2. Róma püspöke az ő utódja.

a) Péter Róma püspöke. Péter ott járt. Péter ott halt meg. Péter ott pihen ma is.

b. Róma püspöke – Péter utóda. Minden vitában ide fordult a püspökök tekintete. Innen jött a döntés.

c) Péter utóda Krisztus helytartója. Ma is hisszük és így tanítjuk.

Bef.: Ő égbe szállt, helyette a földön él. Tanít, vezet, irányít! Igaz „igével” táplál és „haza” segít.

9. beszéd: Dux vitae

Bev.: A hadvezér kötelessége, hogy éjjel is körüljárjon táborában, ahol – még a legtávolabbi széleken is ismeri övét... Talán ruha, talán fegyverzet, de mindenesetre csalhatatlan jelet lát „vitézsein” és erről ismeri fél övét. – Amikor elérkezik az őrszemhez és felhangzik az „állj, ki vagy?”, a fővezér ajkán is hangzik a kiadott jelszó, amelyről felismerik benne a jóbarátot és talán a fővezért is. – A mai Evangéliumban úgy állítja be Krisztus Önmagát, mint egy egységes sereg Vezérét, Aki „ismeri övét és övéi ismerik őt” (Jn 10,14-15). Mintha ezt mondaná a pásztorról és nyájról vett példában: ti vagytok a sereg, a küzdeni akaró, az élet viharában megállni akaró sereg, én pedig a küzdelmekben segítő vezér, én ismerem igényeiteket, vágyaitokat, és ti is ismertek engem...

1. Krisztus ismer bennünket. Ismer minden embert, de nem ismert sajátjára minden emberben.

a) Ismeri az **érzéki embert**, kinek minden vágya, minden kívánsága a földi javak bírása, a földi öröme élvezése. Aki nem érti, vagy ha érti is, nem követi a lélek szavát, amely nemes öröm után eped. Ezt a szegény tékozló fiút ismeri Krisztus, de nem ismer benne a sajátjára.

b) **Ismeri a mély gondolkodású embert.** Ennek lelki vágyai szintén a boldogság után törnek, de ezeknek vágyai szép keretbe foglalva, az anyag fölé a lélek területére emelkednek.

c) **Ismeri azt az embert, aki igazságot keres** ellentétes gondolatai között. Ismeri azt az embert, aki egységet, harmóniát keres ébredező vágyai között, és az ilyen kereső, kutató emberben már **sajátjára ismer.** – **Mindenkihez** elmegy Krisztus! Csak ismerje fel a felé közeledő Mestert.

2. Nekünk is fel kell ismernünk Mesterünket.

Az Ő közeledése – nem isteni alakban történik. Emberek vagyunk, „ember-követein” keresztül szól. – Először szól a távolesőkhöz.

a) Szól az elsőkhöz – a **szülő személyében.** „Gyermekem! Térj a nemes útra!” – „Ah, mit zavarasz engem! Elég nagy vagyok. Ura cselekedeteimnek. Tudom, mit cselekszem.” –hangzik a durva felelet. Íme, **nem ismerte fel a Krisztust.** –Szól a **barát személyében.** „Barátom, életedet romlásba döntöd. Testi erőidet elfecséreled. Önmagad leszel lelked megrontója!” „Ne fecsegy! Nem vagy barát, ha mindig figyelmeztetsz. Menj máshoz, de ne zavarj engem!” – Íme:

nem ismerte fel a Krisztust!

b) Szól továbbá **példákban, jó olvasmányokban.** Végül a **lélek egyenes szavában**, de mindenre egy a felelet: „félre gyenge gondolat, te eddigi életemet vádoló gondolat. Te ellenségem vagy, te örö-

meimtől akarsz megfosztani. Engedj utamon!” Íme: **nem ismerte fel a Krisztust!**

c) Majd szól a közelében lévőkhez is. Szól azokhoz is, **akiket övéinek ismer...** Szól hozzájuk a szeretet hangján, s ezek **felismerik benne a Krisztust**. – Szól a **szülők révén**, kik buzdítanak a lankadás perceiben, lelkesítenek a nehéz munkák végrehajtásában. – Szól a **barát révén**, aki segítséget ígér minden munkában, ki szívesen segít lelkünk kétségeinek eloszlatásában, s a nemes ember **felismeri bennük Krisztus szavát**. – Felhangzik időnként valami **titokzatos hang** a lélek mélyén, amely egész közvetlenséggel ráutal erre vagy amarra, amely határozottan helyesli, vagy elítéli ezt vagy azt a cselekvésünket, mely finoman bár, de egész határozottan indít a nemes cselekvésekre, s a **benső hangban felismeri Krisztust**. – Krisztus ismeri övéit és övéi ismerik őt, mondja a mai Evangélium. **Krisztus felismeri őket nemes törekvéseikről, jóra törekvő akaratukról – s övéi megismerik őt – szerető gondoskodásáról**. Felismerik Őt arról, hogy lelki éhségüket csillapítandó puha pázsitos legelőre viszi őket. Felismeri Őt arról, hogy megsebzett lábaikra finom, enyhítő olajat önt. Megismerik arról, hogy mindig résen áll, amikor ellenség közeledik. – A nyáj messziről felismeri a jó Pásztort. Köréje telepszik, Utána megy, bajaiban Utána eped, veszélyes helyzetben Hozzá menekszik és sohasem csalódik.

Bef.: Nekünk is messziről fel kell ismernünk a jó Pásztort. Fel kell ismernünk akkor is, ha más ruhában jelentkezik. Fel kell ismernünk, ha mint szülő mutatkozik. Fel kell ismernünk a barát köntösében. Fel kell ismernünk a lelkek finom sugallatában. Hozzá kell sietnünk, köré kell csoportosulnunk s veszélyes helyzetekben hozzá kell fordulnunk. Nem kell félnünk, nem fogunk csalódnani sohasem. Nem csalódhatunk, mert a mi pásztorunk életét adja juhaiért s most is mindenre kész kedves híveiért. Tudjunk igazi bizalommal lenni ezen jó Pásztor és küldötte jó pásztor iránt s mondjuk igazi odaadással minden alkalommal: „Jesus bone Pastor, miserere nobis!” S a jó Pásztor könyörül rajtunk. S ha szülőink, barátaink vagy lelkünk szavában biztos feleletet kaptunk felmerülő kétségeinkre, akkor kövessük azt, mert szülő, barát, lélek szavaiban megtaláltuk, akit kerestünk, mellénk állt, akire szükségünk van: Jézus, a jó Pásztor.

10. beszéd: Az Úr aklának bárányai

(Pedagógiai beszéd: Iskolákban mondható: A lelkek megosztódása)

Bev.: „Madarat tolláról, embert barátjáról ismerünk fel” – mondja egy régi közmondás. Alapja ennek az, hogy egyformaságot akar teremteni embertársaival szemben is. Mintha azt mondaná: barátja legyen olyan, mint ő. A finom lélek megértő társat keres, a durva lélek kamasznép között otthonos. Mindkettő csoportba verődik, de egyik nyáj a „fehér bárányok”, a másik a „fekete bárányok” csoportját alkotja. – Az evangéliumi jó Pásztor szomorúan látja, hogy más juhai is vannak, akik nem tartoznak az Ő aklához. Mindkét nyájnak hallania kellene az Ő szavát, hogy éltető legelőkön legeltesse, táplálja és egészségbe fogja őket.

1. A fehér bárányok együttese...

Hallja hívó beszédüket. Lelkiismeretük is visszacsengi a jó Pásztor hangját. Az Evangélium igéi állandóan csengenek... Iskolában... Otthon... Templomban... Mi erre a lélek visszhangja: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád” (1Kir. 3,10). Olyan készség ez, amely valóra váltja a Mester szavát: „Ezután kiment. Odakinn látott egy Lévi nevű vámost a vámnál.” „Köves engem!” – szólította meg. Az **fölkelt és mindenét elhagyva csatlakozott hozzá”** (Lk 5,27).

a) A lelkiismeret is élénk indító. Amit mond, azt parancsnak veszi. „De lelkiismereted jó tanácsára is ügyelj, mert semmi sem ér neked többet ennél! A jámbor embert lelkiismerete néha különben tájékoztatja, mint hét ör, ki magas helyén ülve kémlel” (Sir. 37,17-18). Kire hallgasson az Isten házanépe, ha nem a lelkiismeretben csengő isteni szóra? Itt azután mindegy, vajon könnyű, vagy nehéz az isteni parancs. A nehezet annál inkább teljesíti, minél világosabb előtte, hogy a Mester nem a könnyű életutat járta. „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem” (Mt 16,24). De jól tudja azt is, hogy az ilyen keresztviselés a végén is könnyűvé válik. „Vegyétek magatokra igámat... Az én igám édes, az én terhem könnyű” (Mt 11,29 és 30).

b) Az iskola, a templom szent otthona, ahová készséges lélekkel jár, mert ott a legigazibb lelki értékeket keresi és találja.

c) A jó szülők szava is szent előtte, mert jól tudja a IV. parancsot, amely a szülők iránti szeretetet írja elő. Íme, a fehér bárányok életjegyei.

2. A fekete bárányok csoportja...

Legegyetemesebb jegyük: nem is értik és nem is követik a jó Pásztort. Részlegesen vizsgálgatva

öket, a következő jegyeket találjuk náluk:

- a) Gőgösen ítélkezők.
- b) Önzően hangoskodók.
- c) Ösztönösen alacsonyok.
- d) Végül: hitetlenül cinikusak. Alig tudja elkerülni az ember, hogy rájuk ne mondja: durva kamaszok. Pedig óvakodnunk kell tőle, mert a Mester szerint ezeket sem szabad kizárni a szeretet közösségéből, hanem hívni... hívni... hívogatni kell mindaddig, míg be nem térnek az Úr aklába.

Bef.: A „fehér bárány” – az evangéliumi Mesterről mondott jövendölés nyomán lett az Úr szent házanépeinek szent neve. Az Úrról így ír Izaiás: „Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,5 és 7). Sőt általános szó lett: áldozatos Bárány. – Ehhez a szent együtteshez úgy csatlakozik minden egyes, hogy hallóvá teszi fülét az örök igék hallására, készségessé teszi lelkét az evangéliumi törvények betartására, –le mosni a lélek szennyét az áldozati Bárány vérében. Mi leszen az eredmény? Az Úr szent jövendölésének valóra válása: „egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

11. beszéd: Isten nyája

Bev.: Kik az Isten boldogjai? Felelet: Isten nyája. A kérdést tovább fonhatnám: **miért?**... Mert gondos Pásztor szem pihen életükön és gondos Pásztor kéz óvja életüket. De még tovább menve kérdezhetném: hol van ez az Isten nyája és kik tartoznak ennek boldog együtteséhez? Az Írás szavaival felelek, amely kettős meghatározást mond: „Legeltesd bárányaimat... Legeltesd juhaimat” (Jn 21,15 és 17). – És ezzel ezt mondja:

1. Nyájam nagy táborát az Egyházam hívei alkotják.

- a) Ennek földi pásztora – Péter és utóda.
- b) Ennek „zárt egysége” – a pásztorra hallgatók együttese. „Aki titeket hallgat, engem hallgat” (Lk 10,16).
- c) Ennek gyakorlati akla a mi drága Egyházunk szent kerete. Benne az Úr, Belőle az élet és Vele az örök élet. Jegyei is ismeretesekek. A mai idézet így szól: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem” (Jn 10,16). – Ez azt jelenti:

2. A karámon kívüliek is hozzám tartoznak.

- a) Hazahívandó – feladatban.
- b) Hazatérendő – kötelességben.
- c) Lelki karám egységének valóságában. „Csak a katolikus Egyház üdvözít.” Mit mond ez? Anynyit: **aki lélekben idetartozik, az a lélekkarám szent keretén belül éli – lélekéletét** (Kifejtendő a dogma tartalma!!).

Bef.: Embercsalád – Isten nyája. Egyház tagja – Isten aklának bárány népe. Mindenkinek ide kell tartoznia! – **Lélekben feltétlenül!** – Földön és örök életben teljes lesz: az egy akol és egy Pásztor.

* * *

B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez írt beszédek

Ennek rövid tárgyi tartalma: **kegyelmes az Úr, élelmet nyújt az Úr, ezért fordul Hozzá az ember, aki az Úr Jézust találja a jó Pásztor alakjában.** – Íme: itt is a jóság diadala hangzik! – Lássuk most egyenként.

1. (Introitus) beszéd: Isten irgalma végtelen (Erkölcsei beszéd: Kire támaszkodjunk?)

„Irgalmat és igazságot szeret, az Úr irgalma betölti a földet. Az Úr igéje alkotta az egeket, szájának lehelete minden seregüket” (Zsolt. 32,5-6).

Bev.: A „jó Pásztor vasárnapján” igen erősen vésődik az ember lelkébe a **bárány gyengesége**. Méltán kérdezzük tehát, kire támaszkodjék teljes bizalommal a gyenge báránysereg? – A felelet megadásánál két tételt kell megállapítanunk.

1. Gyenge és erőtlén az ember.

Ez az első tétel.

a) Gyengeségünk alapja – elesett természeti helyzetünk. „Ezért, amint a bűn egy ember által lépett a világba, s a bűn miatt a halál, és így a halál minden emberre áterjedt, mert mindnyájan bűnbeestek...” (Róm. 5,12).

b) Erőtlenségünk alapja – erős ösztönösségünk. „...más törvényt tapasztalok tagjaimban: ez küzd értelmem törvénye ellen és a bűn törvényének rabjává tesz, amely tagjaimban van” (Róm. 7,23).

2. De erős és irgalmas az Isten.

Ez a második tétel. – De miben jelentkezik ez a kegyes szeretet? Egyetemesen mindenkire áll ez a kegy:

a) A fenntartó kegyelemben. A jókat különösen erősíti az isteni kegyelem. Bennük él az isteni természet. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2 Pét. 1,4).

b) A bocsánat kegyelmében. De az elesetteket is megemeli az isteni Szeretet. Jól jegyezd meg ezt az evangéliumi szöveget: „Én vagyok a jó pásztor” (Jn 10,11). Méltán mondja Izaiás: „Ama napon majd ezt az éneket éneklék Júda földén: Erős városunk nekünk Sion, védelmül kőfal és bástya van benne. Nyissátok meg a kapukat, hadd vonuljon be az a nemzet, mely igaz, és hűséges marad... Bízattok az Úrban örökkön-örökké, az Úrban, az örökké erős Istenben” (Iz. 26,1-2 és 4).

Bef.: Most már befejezésül világos a felelet: ha gyenge az ember, akkor bizakodva bízzék abban, hogy erős az Isten, Ő – a jó Pásztor.

2. (Introitus) beszéd: Az Úrhoz emelkedjék karunk

(Szimbolikus beszéd: Mit tegyen a karunk?)

Bev.: Az ember karja a lélek indítására mozdul. Vagy birtokba vesz, vagy adakozásra tárul, vagy érzéseinek tárgya felé nyílik szélesre. – Kérdésünk lehet: mi legyen hajnalhasadástól kezdve karunk lendülete?

1. Lendülő karunk első mozdulata: a keresztvetés... Annyi bizonyos, hogy **egyek felé** kell fordulnia első mozdulatunknak.

a) Atyánktól várunk mindent. „Földről, a világosság Atyjától csak jó adomány, csak tökéletes ajándék származik” (Jak. 1,17).

b) Ezért a szerető Mester nevében kezdünk mindent. „Bármit kértek majd nevemben az Atyától, megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban” (Jn 14,13).

2. Lendülő karunk minden mozdulata – áldozatos munkavégzés. De azután a **világ felé** kell fordulnunk.

a) De ide – dolgozó erőfeszítéssel. „Arcod verejtékével edd a kenyeredet, míg vissza nem térsz a földbe...” (1Móz. 3,19).

b) És adakozó – bőkezűséggel. „Adjatok és adnak majd nektek is: jó, tömött, megrázott és túlcserdülő mértékkel mérnek öletekbe. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak visszamérni nektek is” (Lk 6,38).

Bef.: Az ilyen hajnalhasadás boldog napot jelez számunkra.

*

Ez a beszéd felépíthető arra a **pedagógiára**, amely reggeli imának ezt a gesztust és imát ajánlja: érintsd ujjaddal a feszületet és mondd ezeket a szavakat: „Uram, ha ma elfogadsz, akkor szolgálatodra jelentkezem”.

*

1. (Oratio) beszéd: Az emelő alázata

Bev.: A „kis liturgia” fohászokádásai pedig azt kérik, hogy a Krisztus alázata erejével a halálból megemelt embert az örök boldogság érzete, az üdvösség áldása szálljon a könyörgőre, és az Úr éltető kegyelme jövő boldogságra vezesse az embert.

1. Elesett volt a világ.**2. Megemelte az alázatos Messiás.**

a) Már a próféták jelzik alázatát.

b) Majd életáldozat mutatja emelni akaró szeretetét. Egész élete mutatja, de a halál előtti áldozatos alázata megrendítően tárja elénk. Ezt élte: „Erre Pilátus lefogatta és megostoroztatta Jézust. A katonák tövisből koronát fontak, fejére tették és bíborszínű köpenyt adtak rá. Aztán eléje járultak és így gúnyolódtak: „Üdvözlégy, zsidók királya”, és arcul ütötték” (Jn 19,1-3). Végül mindezt ezért cselekedte: „En pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

Bef.: Ő minket megemelt –alázatos alázatával, de Őt felmagasztalta az Atya a dicsőség dicsőségével. „Ezért Isten fölmagasztalta és minden mást fölülmúló nevet adott neki” (Fil.2,9).

*

1. (Graduale helyett) beszéd: Az Úr jelenlétének jele

(Erkölcsi beszéd: Miben láthatjuk Isten jelenlétét?)

„Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy hogyan ismerték föl a kenyértörésnél” (Lk 24,35).

Bev.: Jól tudja az értelmes ember, hogy Isten mindenütt van, de szeretné jobban, jelenben is látni: hol az Isten? A természet sok szépsége és ereje záporozza, de közvetlen jelben is igényli az ember. – Mi tehát az isteni jelenlét érzékelhető jele?

1. „Kenyértörés” – az isteni jel.

A búcsúzó Mester gondoskodott arról, hogy jelenlétének jelét adja.

a) Ezt ígéri: „Én vagyok a mennyből alászállott kenyér, hogy aki eszik belőle, meg ne haljon. Aki e kenyérből eszik, örökké él” (Jn 6,51).

b) Ezt valósítja: „Ez a kehely az új szövetség az én véremlékem, amelyet értetek ontok” (Lk 22,20).

2. Kenyérvétel – az isteni erő.

De ez a „jelenléti jel” nem egyszerű emlék, hanem életet adó eledel.

a) Ennek tervezte a Mester. „Aki eszi az én testemet és issza az én véremlékem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54).

b) Ennek használja az Egyház. Lélek-kegyelem adás az első vétele. Kegyelmi gazdagodás – a további vétel. Útravaló – az utolsó vétel.

Bef.: Boldog ember! Veled az életben és örök Kísérőként – az Úr!

2. (Graduale helyett) beszéd: Az igazak lélekkincse – az ujjongó harsonázás**1. Ők az Isten szabadjainak mondhatók.****2. Ők az Isten fiaivá alakulhatnak.**

*

1. (Offertorium) beszéd: Az Úrral ébredjünk!

„Isten, én Istenem, virradatkor tehozzád ébredek, Reád szomjazik a lelkem, utánad oly nagyon sóvárog a testem... Áldani akarlak, amíg csak élek, és nevedben emelem fel kezemet” (Zsolt. 62,2 és 5).

1. Az Úr virrasztja a hajnalt.**2. Az ember köszöntse a hajnal Urát.****2. (Offertorium) beszéd: A Pásztort megismerő báránysereg**

Bev.: Miről ismeri meg?

1. A vele élő szeretetből.

a) Vele van állandóan...

b) Velünk van – kenyér színében.

2. Az érte ajánlott áldozatosságról.

- a) Dolgozik és fárasztó munkát végez – boldogságáért.
 b) Értünk élt és velünk van – örök boldogságunkért.
 Bef.: Mi másról ismerhetné meg?!

*

1. (Secreta) beszéd: Az Úr áldásának ereje

Bev.: Mit teszünk mi – Feléd fordulva?...

1. **Áldozatot mutatunk be nevednek.**
 2. **Hogy áldásod erényessé tegye életünket.**
- Bef.: Így életünket ajánlhatjuk.

*

1. (Communio) beszéd: A jó Pásztor bemutatkozása

„Én vagyok a jó Pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem” (Jn 10,14).

1. **Az ismert nyájnak mutatom be magamat.**
2. **Hogy így Pásztorként legeltessem nyájamat.**

2. (Communio) beszéd: A jó bárány

1. **Az egységes nyáj – szerénye.**
2. **A jó Pásztornak – öröme.**

*

1. (Postcommunio) beszéd: Az életető kegyelem értéke

Bev.: Mit tettél velünk, Urunk?

1. **Életre keltett szereteted.**
2. **Örök élettel gazdagít szereteted.**

Bef.: Életünket adtad, Urunk!

* * *

B/ rész – b/ csoportja: a napi Evangélium szövegére épített beszédek

Az Evangélium szövege így szól: „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a nyáj nem tulajdona, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas elragadja és szétkergeti őket. A béres azért fut el, mert béres, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem, mint ahogy az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért. Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,11-16).

Az egész szöveg rövid tartalma ez: a Mester a jó Pásztor, aki **mindenkit** be akar vezetni életvédelmet nyújtó aklába. – Ez a nagy gondolat azután több részlet-tételre bontható. A Mesterről, mint „jó Pásztorról” az ünnep jellegénél, az A/ részben szólottunk. – Itt az első tételcsoport lehet a jó Pásztor **küldötte pásztorok hivatása és kötelességének** fejtegetése. A második tételcsoport a „báránynép” **hazavágyódását** és a pásztor hangjára való **felfigyelését** próbálja színezni és lélekkincsé értékesíteni. Végül – mintegy a harmadik egységes gondolatcsoport – **beszédláncokba** fonódik össze a „jó Pásztor” ünnepének és napi Evangéliumának tanításai összessége. – Lássuk most ezeket egyenként.

*Különálló beszédek**a) alcsoport: A pásztor kötelességéről, jogairól és „legeltető” munkájáról*

Természetesen azt is mondhatnám, hogy a **jó Pásztor** tulajdonságairól szólunk. – Ennek a csoportnak is **folytatólagos** része a bárányok hűséges követésének bemutatása. Végül is az az igazság: **kétoldalú szolgálatról** van szó. **Mit tesz a pásztor, és mit tegyen a nyáj?...**

1. beszéd: A pásztorok jogai és kötelességei

(Pásztor és nyáj...)

Bev.: Lélekpásztorokról és léleknyájáról szóljon e beszéd, és csendüljön az ajkam! Hasonlóan a bárányok és pásztorok viszonyához, amelyről oly szépen énekelnek költők és írók egyaránt. – Bár szereplő egybetartozandóság a jellemző vonásuk, mégis jog és kötelesség hárul rájuk! – Tegyük tehát most vizsgálat tárgyává: vajon mik ezek a kapcsolatok?

1. Birtokban tartani a nyáját – ez a joguk.

a) Legegyetemesebb megállapítás ez lehet: ők a pásztor gondozásának tárgyai. Ez pedig annyit jelent: **lélekállományhoz tartoznak**. – Természetesen ma arra kell gondolni, hogy a nyáj csak jelképesen vonatkozik a bárányokra, valójában Istenatyánk földi „házanépét” jelentik. – Ha pedig Krisztusra gondolok, Őt is „Isten Bárányának” nézem. Ezen azt értjük: a nyájért szenvedett Ő, őket **földi és örök akol lakóivá** tenni akarja Ő Isten küldetésében. – A „bárány nép” tehát egész lényében Őhöz tartozik. Testben, lélekben egyaránt. Sőt nemcsak földi és anyagi viszonylatban, hanem örök értékben is. – És ebből mi következik? Egyszerűen az, hogy a pásztorok szava parancs, és irányításuk kötelező. – És ha most Krisztusra gondolok, akkor azt kell mondanom, hogy Ő is aláveti Magát az Atya akaratának: „Atyám, ha nem kerülhet el ez a kehely a nélkül, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod” (Mt 26,42).

b) Majd folytatólagosan azt is mondhatnók: ők mind egybetartoznak. Nemcsak úgy, hogy a pásztor őrzi a nyáját, hanem ők is a **szerelem kapcsával** fonódnak egymáshoz, és a pásztor a nyájhoz. A nyáj gyapját kínálja a pásztornak, a pásztor pedig életét adja juhaiért. Mesterünk hasonlata közismerten cseng, midőn ezt mondja: „A jó pásztor életét adja a juhokért” (Jn 10,11). – Ha pedig Krisztusra gondolok, akkor valóságos **életáldozatot** is találhatok. Ő az „élet Áldozata”. Ő az „Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit” (Jn 1,29).

2. Eledellel etetni a nyáját – ez a kötelességük.

a) A pásztorok közismert kötelessége földi eledel adása, üdítő forrás nyitása. De lelki értelemben a „lélek pásztor” égi táplálékkal táplál. **Égi Kenyeret tör**. Gondolj csak az Oltáriszentség csodájára! Ez eledel! Ez étet! Ez erősít! Jól mondja a Mester: „Aki e kenyérből eszik, örökké él” (Jn 6,51). A „lélekpásztor” **üdít a kegyelem italával**. Ez a bünt lemosó Szent Vér! Ez az üdítő kegyelmi forrás! Azért ne felejtsük a Mester ígését: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, bennem marad és én öbennem” (Jn 6,56).

b) A „lelki pásztorok” átvitt értelmű feladata az is, hogy táplálják őket a **tanítás eledelével**. Hiszen a nyáj pásztorja azon fáradozik, hogy az örök Pásztor tanítását vigye a reábizottak lelkébe. – Így értelmezendő a tanítás ereje a Mester szavából: „Bizony, bizony mondom nektek: Aki tanításomat megtartja, halált nem lát sohasem” (Jn 8,51).

Bef.: Nem zárhatnók jobban néhány szavunkat, mint az igazi „jó Pásztor” képének megrajzolásával. Azzal a képpel, amely mindent, még az életét is adja juhaiért! – De legyen ebből az a tanulságunk, hogy ha a pásztor szolgálatára hív az égi Atya, akkor mi is **minden** áldozatot hozunk meg mieinkért! Érezze a földön dolgozó pásztor, hogy használja a **kormányjogart**, de az **étetés** és gondozás kötelességét is teljesítse az Úr küldötte „jó pásztor”!

2. beszéd: A jó Pásztor táplál

(Erkölcsei beszéd: A pásztor feladata)

Bev.: Mi az embernyáj eledele? Kenyér? Víz? Bor? A lélek világában az Ige, aki az Atyától születik. És az isteni Ige **földi igéje**? Hangzó szó, amely emberlelket tanít, emel és étet.

1. Ezzel táplál – a tanító Egyház.

Magától veszi ezt a jogot? Nem.

a) „Menjetez tehát, tegyetek tanítványommá minden népet...” (Mt 28,19).

b) „Aki titeket hallgat, engem hallgat. Aki titeket megvet, engem vet meg, aki pedig engem megvet, azt veti meg, aki küldött engem” (Lk 10,16).

2. Ezt sugározzák – az Evangélium lapjai.

a) Írás a szent Evangélium, de **ihletés** a legfőbb értéke. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2).

b) Azért – Isten szól belőle. Az Egyház pedig közölve magyarázza. – „Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31-32).

3. Erre rezonál az ember lelke.

a) De ezek a hangok **isteni** voltak miatt **égiek**.

b) De ember lelket emelő voltuk miatt ember előtt a legkedvesebbek. Életet és lelket gerjendezők... (emmausziak beszélgetése: „Ugye lángolt a szívünk, mondták egymásnak, mikor útközben beszélt hozzánk és kifejtette az Írásokat?” (Lk 24,32).

Bef.: Ez az eledel a lélek eledele, amelynek vétele az ember életének felmagasztosítása. Istenivé fejlesztő égi eledel!

3. beszéd: A jó Pásztor védelmez

(Erkölcsei beszéd: A védelmező Pásztor)

Bev.: Viharok és égi háborúk a természet rendjéhez fűződő tünemények. A légáramlás, esőhullás, áldásos „természetjárások” mellett pusztító erejük ellen fedél alá menekül az állat, ember egyaránt. – Lelkünk viharai és ézengései idején mit ad nekünk a lélek igazi pásztora?

1. Milyen veszéllyel jár a vihar?

Ez az első kérdés.

a) Rázza, tépi a lélek virágos kertjét.

b) Sötétségbe vonja az élet kék azúrját.

c) Ingatja a biztos utak taposóját.

2. Mit biztosít a karám?

Ez a második kérdés.

a) Ez az Egyház – a maga nagyságában.

b) Ez a templom – a maga kicsinységében.

Bef.: Végül is – a jó Pásztor karáma a mi védelmünk. Angol mondás: az én házam az én váram. A jó Pásztor áldott lelke folytán: az én Egyházam az én váram, és az én kis Anyaszentegyházam az én biztos otthonom.

4. beszéd: A jó Pásztor „életet” biztosít

(Erkölcsei beszéd: Éltesítő Pásztor)

Bev.: Emberi életünk isteni törvénye: születél, tehát meg kell halnod. Ez az egyetemes törvény idadalt arat még a legszeretőbb anya és a legmelegebben szerető gyermek felett is... Más viszonylatban pedig még kérdéssé sem tehető. – De egy kapcsolatban: a jó Pásztor és az embernyáj viszonylatában megszűnik ez a törvény. A pásztorok Pásztora ugyanis úgy gondolja nyáját, hogy anyallá változtatja a **halált**, aki **végnélküli** életre kíséri át a föld zarándokát. – Íme a jó Pásztor mindenekfeletti szeretete és csodás nyájgondozása.

1. Szent követté változtatja a halált.

Róla mondják: „Kiszabadíthatnám őket a halál kezéből, megválthatnám őket a haláltól; halálad lehetnék, ó halál, marásod lehetnék, ó alvilág!” (Oz.13,14). – Maga teszi: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54). – Az elsőt beteljesedve látjuk (feltámadás), a másikat kérve kérjük. Győzedelmeskedjünk a világon, de a **halál köszöntése után** győzzön bennünk **az élet**. Így a halál vonásai elváltoznak. Büntetés ugyan, de végül is hazakísérő követ. „Óh, halál! Be kedves a végzésed a nyomorgó embernek, az ereje fogytán levőnek, annak, aki elaggott és kinek minden csak terhére vagy, ki bizalmatlan és reménye vesztett! Ne félj a haláltól, kiszabott végzetedtől; gondolj azokra, kik előtted voltak és utánad következnek; ez

minden élőnek osztályrésze az Úrtól!” (Sir. 41,3-5).

a) Nem csontváz többé. Erő, de nem élő. „Ez most Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése által nyilvánvalóvá is lett: Ő legyőzte a halált, s az evangélium által fölragyogtatta a halhatatlan életet” (2Tim. 1,10).

b) Vállat érintő követ. „Jó- és balsors, élet és halál, szegénység és gazdagság Istentől vannak” (Sir.11,14).

c) Hazakísérő áldott angyal. „Ki az az élő ember, ki a halált meg nem látná, és lelkét az alvilág kezéből megszabadíthatná?” (Zsolt. 88,49). „Mi tudjuk, hogy a halálból átjutottunk az életre, mert szeretjük testvéreinket” (1Jn. 3,14).

2. És az ember a túlsó parton új életet talál.

De ki adja ezt?

a) Az Írás szavai szerint: a Mester

b) Az Egyház tanítása szerint: a Pásztor adta.

c) Az élet alakulása szerint: a kegyelemmel teljesített jó cselekedetek. „Halálod előtt cselekedjél igazságot, mert nem lehet ételt lenni az alvilágban” (Sir. 14,17).

Bef.: Imával zárom. Köszönöm Pásztorom, hogy szerető szíved azt adja, amit egy pásztor sem tud biztosítani, a végnélküli életet. – A nyáj pásztorait indítja a gyapjú, a hús értéke, de Tégedet indít Atyád dicsősége mellett **bárányaid boldog** örök élete! Örök hála Néked!

5. beszéd: Az önfeláldozó Pásztor

Bev.: A tanító és Golgotát vállaló Mester arcélinek rajzolása...

1. Áldozatosan tanít és meghal a Pásztor.

2. Hogy életet találjon az embernyáj.

Bef.: Adható ezzel az idézettel: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). És „Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben” (Jn 15,9).

6. beszéd: A veszélyt is vállaló Pásztor

Bev.: Lehetne annak a közismert festménynek színezése, amely a sziklák között kapaszkodó Pásztort ábrázolja –az elveszett juhért.

1. Szakadékok és bozót között keres.

2. Viharban és életveszélyben kutat.

Bef.: Ez a jó Pásztor.

7. beszéd: A hazavágyó bárány

Bev.: A hűségesek hazatérnek, a többiek hazavágyanak (Gárdonyi meséje a fehér köntösű lovagokról...).

1. Pásztorral jár a hűséges.

1. Pásztor után béget a tévelygő.

Bef.: De ezeket is felkeresi és hazaviszi a Pásztor.

8. beszéd: A sebesült bárány

Bev.: A lélek sebeiről...

1. Vérzik az eltévelyedő.

2. Gyógyít az érte áldozatot hozó.

Bef.: Ez az evangéliumi idézet: „Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek” (Mt 9,12).

9. beszéd: Az engedelmes nyáj

Bev.: Vehető az igazi Pásztor példájából. Mindenben a Pásztort követik...

1. Amerre a Pásztor utat mutat.

a) Földi életben.

b) Örök tájakon.

2. Arra haladjon az együttes.

Bef.: Így hazatérünk!

10. beszéd: Biztosan előre!

Bev.: Színezhajjuk az utak és úttérők elágazásait és így veszélyeit.

1. Egyenes út – az irányuk.**2. Boldog élet – a jutalmuk.**

Bef.: Aki helyes utat jár, az célba futva Istent talál.

11. beszéd: Csak elszakadni lehetBev.: Szóljunk az **isteni szeretetről**, amely mindenkire kiható kegyelem.**1. Mi – elszakadhatunk.****2. Ő – mindig velünk.**

Bef.: Legyen ez a gondolat: nem maradhat Isten nélkül a lélek. Szeretettel vár és a Szeretet érte megy!

* *

*b) alcsoport: A hazavágyódók, pásztoruk hangját hallók és otthon „családi együttesben” élők lélekhangulata...***1. beszéd: A pásztor mellett**

(Erkölcsi beszéd: A pásztor közelében)

Bev.: Hogyan delez vagy pihen a nyáj? Hogyan legelész a réteken csilingelő báránynyáj? – Közel a pásztorhoz. Ez a nyáj nem az értelem népe, de a gondviselő Atya ösztönébe helyezte azt a parancsot, hogy pásztora körül maradjon a nyáj. A rét biztos védelem és üdítő pihenés. – De embernyájról is gondoskodott-e a pásztorok Pásztor?

1. Biztos a földi élet.

Jó Pásztorunk jól tudja, hogy embernyájának otthona a föld.

a) Istenatya házunkká tette a földet. „Vette tehát az Úr Isten az embert s a Gyönyörűség paradicsomába helyezte, hogy művelje és őrizze meg” (1 Móz. 2,15). De ez a munkaterület is. – „...töltsetek be a földet és hajtsátok uralmatok alá és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és minden állaton, mely mozog a földön” (1 Móz. 1,18).

b) Ugyancsak az életörömök helye, mert ez is kell. De mi ennek elnyerése útja? A Mester beszél erről is. A világ helyes értékeléséről. A lélek helyes értelmezéséről. „Ember, van elég vagyond, sok évre eltart. Nyugodjál meg végre, egyél-igyál, élvezd az életet. De Isten így szól hozzá: Esztelen! Még az éjjel számon kérik tőled lelkedet. Kié lesz mindaz, amit szereztél?” (Lk 12,19-20). „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, lelke azonban kárt szenved? Mit is adhatna az ember cserébe lelkéért” (Mt 16,26).

c) Arány keresendő, és így rendben van földi életünk. „A szívbeli öröm: élet az ember számára és ki nem fogyó szent kincs; meghosszabbítja a vidámság az ember életét” (Sir. 30,23). „Egyébként testvéreim, örvendjete az Úrban” (Fil. 3,1).

2. Biztos az örök élet.

Vajon csak földi otthon és boldog munkaterület adandó-e az embernek?

a) Az ember zarándok.

b) Az ember Istenhez húzó zarándok.

c) Az ember hazavágyó zarándok. Ezért van az, hogy a „jó pásztorok” közelébe rendeli a Mester. Ezeknek szeretetébe ajánlja őket. „Legeltesd bárányaimat” (Jn 21,15). Ezek védelmébe ajánlja őket. „A béres azért fut el, mert béres” (Jn 10,13). A pásztorok vezetésére bízza őket. Nem vak vezet világ-

talant, hanem Isten fényével világító vezet a tapasztalatlant. „...a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban imádkoztam érted, hogy meg ne fogyatkozzék a hited, hogy te egykor megtérve megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31-32).

Bef.: Pásztorokat küld, pásztorokhoz húzódok. Így: Atyámhoz térek!

2. beszéd: Égi és emberi hangok egybecsendülése

(Erkölcsei beszéd: Élet-igények egybecsengése)

Bev.: Aki feljut a szentendrei dombokra, az meglepetve látja, hogy a toronyban nehézkesen lógnak a nagy harangok, és a templom tetején pedig hivalkodva merészkedik a légiriadó szirénája. – Első pillanatra az ötlik eszünkbe: egyik az Isten hangját, a másik ember hangját jelképezi, és így kérdéssé mered az ember elé: elég-e csak egy-egy hangot hallanunk, vagy egybecsendülő hangok nyomán kell életszimfóniánkat megteremtenünk?

1. A harang hangja – Isten hangja.

Ez a hang acélkeverékeknek, áldozatos öntvényeknek torkából csendül.

a) Indít mindenkit – Isten háza felé. **Fel a hegyre.** Kezdetét jelzi a szent szertartásoknak, hogy szálljon a földre az Isten kegyelme.

b) De igék hangzanak a templom falain belül, amelyek Isten igéi. Isten szava indító erő. A földet is virágba szökkenti ki és embert égből áradó kegyelmével istenivé akarja teremteni. – Jól meg kell figyelni azt a tényt, hogy a harangcsendítésben úgy szól az Isten, hogy az emberéletet az égiekhez, a magasságok világához akarja felemelni.

2. A sziréna süvítése – az ember hangja.

A templom tetejére gondos emberi kezek emelték a sikongó szirénát.

a) Üvöltő hangja a **pincébe** szólít és csak a földanya méhén kínál védelmet.

b) Zűrzavar hangja: életpusztítás lehetőségét sikongja. Emberi meneküléssel akar menteni bennünket, természetesen: földi életet. De az emberi hang néha még azt is túlharsogja és olyan diszharmoniót kiált, amely megzavarja az ember életfelfogását. – Sokszor szembe az isteni hanggal, így ellentétben az ember igazi hangjával. Vigyázzunk arra, hogy ez döntő ne lehessen az istenivel szemben.

3. A kettős szent egybecsengés adja az emberi élet igazi lélektartalmát.

a) Ámde Isten legdrágább teremtménye nem állhat teljes ellentétben Istennel. Nem szabad azt mondani: némává akarom némítani az Isten szavát. Ez volna: harangtörés. Nem volna szabad azt sem mondani: tegyünk fétet az emberi erőfeszítésekre. Hagyjuk azt, hogy minden ember, még a tévelygő is jót akar.

b) Keresve keressük az **egybecsendülést**. Mégpedig úgy, hogy áldott emberi erőfeszítés énekét hangoljuk az isteni hangok alaphangjához és így dalolva teremtjük meg magunkban az **isteni embert**.

Bef.: Mít mondjak végül? Legyünk tehát hallók? Lássuk az isteni és az emberi hangszert, halljuk az isteni és emberi hangokat. Teljes egybecsendülő énekünkkel teremtjük meg az isteni életet. Így leszünk Isten nyájának drága báránya...

3. beszéd: A lélek harangjai

(Szimbolikus beszéd: Lélek egybecsengések) (Az előző beszéd **más képhez** kötése. Arra való példa, hogy ugyanazt a gondolatot hogyan lehet **újból és eredetien elmondani**.)

Bev.: „Az én juhaim hallgatnak szavamra, én ismerem őket, s ők követnek engem” (Jn 10,27). Az a kérdés: milyen hangok csendülnek meg életünkben, hogy a harangzúgásuk mellett Isten adta szent otthonokba hívogassanak bennünket?

1. Az első élethang: a szív harangja.

a) Mi a mozgatója? Ennek taktusverője a szív ütemes lendülete, a véráram sodra, egybecsendülő dallama: a szeretet. Röviden: **egy család, egy vér, egy szent kötelék** fogja egybe a családtagokat. A szív hangja tehát összehívja őket, hogy együtt éljék egyetlen szent keretben földi életüket.

b) Mikor szól ez a szívhang? Állandóan kondul és örök szeretetre hangol, **áldozatos szeretetre**. Mikor a legerősebb? A távolságok és bajok esetén. Ilyenkor hazavágyik a messzeélő, mert titkosan hallja a szeretett család drága szívhangja csengő csilingelését.

2. A második életharang: az iskola csengettyűje.

Ez már igazi, ércöntött harangocska. Reggel 8 órakor szól, óránként cseng és egybehívja, katedra

elé szólítja a falu és város gyermeknépét.

a) Ez is hívogató. De azért, hogy a tudomány tárháza kiosztható legyen. Itt nem kérnek! Itt adnak! Olyan is, mint az Evangélium említette nyájak akla, ahol gondos pásztor osztja az éltető eledelt.

b) De itt emberekről lévén szó, tehát lélekeledelt osztogat. Mindenki kap, mert mindenki testvér.

3. A harmadik életharang: a tornyunk öreg harangja.

Ezt már a népek áldozata önteti, és kongó beszédje a falu apraját, nagyját Isten házába hívja.

a) Beszél az otthoniakhoz, hogy szavára az Isten házába siessen az Úr nyájának báránycája! Miért hív? Azért, hogy hallhassa az Isten szavát. Azért, hogy ott vehesse az Isten kegyelmét. Azért, hogy otthon találjon a földbolygón élő ember.

b) Itt a pásztorok Pásztora él; itt a pásztorok Pásztora gyűjti lábaihoz a világban élő emberjuhokat. Megpihenteti, megkönnyíti őket és így az égi otthonba segíti. – Boldog, aki hallván hallja és szeretve követi ennek az égi zengésű haragnak zsongó szavát.

Bef.: Harangok zúgása juttassa eszünkbe a szent helyeket, ahová hívogatnak a **hívó harangok**, csengő **csengettyűk** és **öreg harangok**. Kövessük szavukat, és így szent otthonokat talál a kis gyermek, az ifjú és felnőtt ember egyaránt.

4. beszéd: Az Úr nagy családja

(Erkölcsei beszéd: Jézus „családja”)

Bev.: Az Úr Jézus családjához tartozás életünk nagy öröme lenne. Azért mondja az asszony: „Boldog a méh, mely téged hordozott és az emlő, melyet szoptál” (Lk 11,27). – Mi volt ez az együttes?

1. Názáreti ház.

Ennek boldog lakói.

a) Szűz Anya.

b) Szent József.

c) Rokonok?...

2. Apostolok együttese.

a) A tizenkettő.

b) A tanítványok (hetvenkettő)

c) A követők?...

3. Az igazak együttese.

a) A jók.

b) Minden ember.

Bef.: Az Úr nagy családjához tartozunk és így boldogok lehetünk. Mi Isten fiai és Krisztus testvérei vagyunk.

5. beszéd: Az életkaraván égi nyája

(Erkölcsei beszéd: Embernyáj útja)

Bev.: Vajon a föld teljes tartozéka-e az ember? Eredetben, célban és célbafutásban?... Ne feledd ember, lábad a földet tapossa, de szemed az eget súrolja... Lelked vágyai is odatornek. – Így a mi helyzetünk ilyen:

1. Embernyájként zarándokolunk a földön.

2. De „isteni nyájként” törünk az égbe.

Bef.: Földön élünk, de égbe törünk. Ezért dolgozik az isteni Pásztor, valamint küldöttei itt: az isteni pásztorok.

6. beszéd: Belül és kívül

Bev.: Kerítések határoló pereme tesz különbséget a hozzánk tartozók és máshová tartozók között. – „A mi házunk, a mi várunk”. – De kapuk is nyílnak. Beengedők és kibocsátók. Kérdés: „Krisztus nyája”: kiknek jelzője?

1. Az aklon belülieket szeretve így nevezi.

2. Az aklon kívül levőket szerető kereséssel erre tereli.

Bef.: Mindenki „Isten nyája”! Nincs is más út, mint az örök élet... A temetés egyetemessége en-

nek jele! De a feltámadás: a hazatérés szent öröme.

7. beszéd: Az emberi élet igazi kapuja (Erkölcsei beszéd: A lélekcélnál)

Bev.: A gót templom kapuja felett ott díszlik a díszesebb körökből csipkézett kőfaragvány. Mit jelent? Ez a porta, Isten házának portáléja. „Ez az Úr kapuja, az igazak belépnek rajta” (Zsolt. 117,20). De ez a kőrözsa nem dermedten néma ékesség, hanem beszédes műalkotás, mely **tanító szóval** oktatja a templom kapun belépni akaró hívót. – Hallgassuk csak kemény beszédét. Mire tanít?

1. Csak a kapun át léphet be a bárány.

Ez minden más kapu egyszerű beszéde is, de itt lelkiekben is oktató mondván: csak a Mindenható Istenbe vetett hit kegyelmén át juthat az ember az Isten lelkéhez.

a) A kapukon a bárányok, az ablakon a farkasok és a rablók jönnek. „Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan mászik be, az tolvaj és rabló. Aki az ajtón megy be, az a juhok pásztora” (Jn 10,1-2).

b) Még kívül sem jó állni. Ott csak akkor, ha már lélekben törődötten látom az Urat. – (Péter) „kiment és keserves sírásra fakadt” (Lk 22,62). Csak akkor, ha már vallom az Úr igazát. „Azt mondják majd: Bizony az Úrban van igazságom és hatalmam” (Iz. 45,24). – „Így mondja az Írás: „Megesküdtem önmagamra, szól az Úr: előttem hajlik meg minden térd, s minden nyelv Istent magasztalja” (Róm.14,11).

2. A kapu pedig maga az Úr!

„Én vagyok az ajtó: aki rajtam keresztül megy be, üdvözülni, ki-bejár és legelőre talál” (Jn 10,9).

a) Ő enged be. Az a hit kegyelme. A hit ugyanis kegyelem. „Hit nélkül nem lehet tetszeni Istennek. Annak ugyanis, aki Istenhez járul, hinnie kell, hogy létezik s hogy megjutalmazza azt, aki őt keresi” (Zsid. 11,6). – Értelem – segít. Akarat – gyámolít. Isten kegyelme – dönt.

b) Ő vezet az Atyához. – „ki-bejár és legelőre talál” (Jn 10,9). Mindenkit a hit kegyelme vezet az Istenhez. – „Hittel engedelmeskedett Ábrahám a hívásnak, hogy költözzék arra a vidékre, amelyet örökségül kellett kapnia. Kivándorolt a nélkül hogy tudta volna, hová megy” (Zsid. 11,8). – „Hite miatt nem vészett oda a hitlenekkel a parázna Ráháb, mivel békével befogadta a kémeket” (Zsid. 11,31). – Így lesz Ő a kapu. **Aki** az örök életbe vezet.

Bef.: Még a „népeknek” is adatott ez a kapu. „Megérkezésük után összehívták az egyházat és elbeszélték, mi mindent tett velük az Isten s hogyan tárta föl a pogányok előtt a hit kapuját” (Ap.Csel. 14,26). – Ez a „Kapu” nyitja – az örök kaput!

* *

Beszédláncok

I. beszédlánc címe: Jézus arcáról lehullik a lepel

Itt arról van szó, hogyan ismerteti meg magát Jézus jobban, hogy közelebb férközzék az emberi lelkekhez. Tehát az a lényeg, hogy a Mester szeretetének jeleként állítsuk híveink elé azt a tényt, hogy **Ő a jó Pásztor** képében lép elénk.

1. beszéd: Jézus, a „jó Pásztor”

Bev.: Vétessék abból a gondolatból: kihez közeledhet inkább az ember: Istenfiához, vagy a jó Pásztorhoz?

1. Külső vonások megragadnak.

2. Igen könnyen a pásztorhoz vezetnek.

Bef.: A Mester Pásztor alakján át felénk csillan a szeretet tüze.

2. beszéd: Jézus lélekarca (gondozó Pásztor)

Bev.: A **lélekarc** a valóságos érték minden élő életében.

1. Az aranyért dolgozó – béreslelkek.

2. A lélekért dolgozó – pásztor-lélek.

Bef.: Vonjuk le a következtetést: Mesterünk a lélek **Pásztora**.

3. beszéd: Jézus szeretetet sugárzó arca

(A juhait védő Pásztor)

Bev.: Rajzoltassék meg a báránykákat dédelgető Pásztor arca.

1. Az otthoniakat táplálja.

2. A tévelygőket keresgéli.

Bef.: Színezhajjuk a szerető Pásztor sípjának melódiáját. Övéi ismerik a Pásztor hangját...

4. beszéd: Jézus áldozatos arca

(Az életét adó pásztor)

Bev.: Ki a legáldozatosabb ember? Az, aki életét kínálja övéiért.

1. A gonosz farkassal szembeszáll.

(„Hegyek alján” c. opera)

2. A bárányért életét is áldozza.

Bef.: Fogja össze a Krisztusarc vonásait, amelyeket a jó Pásztor képéből vezetett le az ember.

*

II. beszédlánc címe: Az Úr akla

Ennek tárgya: a **bárányok** ismertetése...

1. beszéd: A „hivatottak” csoportja

1. A „választott nép” –a központ.

2. A „népek” –a periféria.

2. beszéd: Az akol eltévelyedettjei

1. Szabadságba vágyódtak.

2. Szakadékba zuhantak.

3. beszéd: Az aklon kívül keresgélők

1. A karám zárja „övéit”.

2. A karám várja a „kívül levőket”.

4. beszéd: Az egy akol egyetemesen bezáró kapuja

1. Befogadásra – tárul.

2. Hazavitelre – zárul.

*

III. beszédlánc címe: Az Úr nyájának legelői

Itt a jó Pásztor küldöttjének **lelkületéről** szólunk.

1. beszéd: Tanuljatok Tőlem!

1. Pastor.

2. Non tonsor.

2. beszéd: **Étel-ital a nyájnak**
 1. Legelőjét – az Igének.
 2. Forrásvizét – a kegyelemnek.
3. beszéd: **Védelmet a nyájnak**
 1. Bűnveszélytől.
 2. Lelki elvesztéstől.
4. beszéd: **Életet is a nyájért**
 1. Lelkem minden java az övék.
 2. Életem árán is az enyéim.

*

IV. beszédlánc címe: A nyáj és Pásztor kapcsolata

Ennek tárgya volna: a Pásztor és nyáj teljes egybetartozandósága, mert így érhető el a cél valósága.

1. beszéd: **Krisztus nyája**
 1. Emberek népe.
 2. Istenünk gyermeke.
2. beszéd: **Ember életakla**
 1. Krisztus földi háza.
 2. Égi Atya örök háza.
3. beszéd: **Krisztus ismeri „övéit”**
 1. A teremtmény szent jeleiről.
 2. A Szentlélek szent jegyeiről.
4. beszéd: **Övéi ismerik a Pásztort**
 1. Tanításáról.
 2. Szerető jóságából.
 3. Áldozatos keresztútjáról.

*

V. beszédlánc címe: Az aklon kívül lakók

Részletes magyarázata ennek a tételnek: extra ecclesiam non est salus.

1. beszéd: **Sok a peremen kívül lakó...**
 1. Kevesen a „választottak serege”.
 2. Sokan az útszélről hívtak.
2. beszéd: **Vágyódnak haza ezek a lelkek is**
 1. Nem számkivetés a karám.
 2. Isten dala a karám.
3. beszéd: **Vágyva nyit kaput a Pásztor**
 1. Csak ellenség ellen véd a kapuknál.
 2. Tárja-nyitja a hazavágyónak.

4. beszéd: Hogy legyen egy akol és egy Pásztor

1. Lehetséges – a földön.
2. Biztosan – a mennyek országában.

*

– Végezetül olyan **egységes beszédlánc-sort** közlünk, amelyben egy-egy beszédláncban fejtegetjük a **Mester** és a **hívő ember lélekkapcsolatát**. Javarást az előző gondolatok rendszeresítése, tehát ezeket is igen rövidre fogjuk a vázakban. De megtesszük, hogy **példában táruljon elénk**: miképpen lehetne **nagy egységbe** fogni a szétszórt gondolatokat. Az egésznek főcíme lehetne: **Jézus életünk állandó kísérője**.

I. beszédlánc címe: Életünk Gondozója

(Gubernator vitae nostrae)

1. beszéd: A dús rét és a tiszta forrás

1. Friss fű.
2. Üdítő ital.

2. beszéd: Az otthon biztosítás

1. Testi otthon.
2. Lelki otthon.

3. beszéd: Lélek felé irányítás

1. Tehetségek.
2. Érvények.

4. beszéd: Az örök aklok Pásztora

1. Egekből küldve.
2. Földön tevékenykedve.

*

II. beszédlánc címe: Gyarlóságaink Gyengítője

(Medicus aeternus)

1. beszéd: Homines enim sumus

1. Gyarló a természet.
2. Sebesült az élet.

2. beszéd: Ad divina tendere deberemus

1. Vágyaink.
2. Tehetségeink.
3. Életütemünk.

3. beszéd: Gratia semper adest

1. Confortat.
2. Adiuvat.

4. beszéd: Gratia specialis: támogat

1. Megvilágít.
2. Hajlít.
3. Segít.

*

III. beszédlánc címe: Bűneink megbocsátója

(Pastor clemens)

1. beszéd: A jó Pásztor életét adja juhaiért

1. Vivificans oves.
2. Offereres semetipsum.

2. beszéd: A 100-adik elveszett

1. Ezt keresi.
2. Mert nagyra értékeli.

3. beszéd: Az állandó bűnbocsátó

1. Adósságot elenged.
2. Sebeket gyógyít.

4. beszéd: A bűnbocsánatra hatalmat ad

- 1 Még helyetteseinek is hatalmat ad.
- 2 Hogy ők is bocsánatot adjanak.

*

IV. beszédlánc címe: Lelkünk megnemesítője

(Animam sanctificans)

1. beszéd: Tisztán a bűnöktől

1. Megtisztít.
2. Megszentel.

2. beszéd: Készségesen a jóra

1. Értelmünk fényt kap.
2. Akaratunk jóra hajlik.

3. beszéd: Erős küzdelemmel diadalmaskodva

1. Magam ereje.
 2. Isten kegyelme.
- Bef.: Döntő az Isten!

4. beszéd: Az örök haza otthonában

1. Istentől.
2. Istenhez.

* * *

B/ rész – c/ csoportja: a napi Szentleckéhez írt beszédek

A szent szöveg így szól: „Hiszen erre kaptatok hivatást, mert Krisztus is szenvedett értetek, példát hagyva nektek, hogy nyomdokaiba lépjete. „Ő bünt nem követett el, s szájában hamis szót nem találtak.” Mikor szidalmazták, a szidalmat nem viszonozta, mikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem mindent az igazságos bírora hagyott. Vétkeinket testén fölvitte a keresztfára, hogy meghaljunk a bűnek és igaz életet éljünk. Ti az ő sajtó sebei által gyógyultatok meg: olyanok voltatok ugyanis, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondozójához” /1Pét. 2,21-25/.

A Szentlecke szövege arról szól, hogy legyünk **követői** Krisztusnak, Akinek élete példánk, halála valóságos áldozat. – Azért olyan gondolatokat kell felvetni, amelyek a Mester nyomdokainak követésére indítanak bennünket. – Lássuk most először a különálló beszédeket, azután a láncokba fűzötteteket.

Különálló beszédek

1. beszéd: Krisztus életútja

(Krisztus)

Bev.: Betlehem és Golgota az a két pont, amely között pergett le az az élet, amelyet Isten szeretete ihletett **megváltói életnek** mondunk. A kezdet – a születés, a vég – a halál. De olyan életnek 33 éve áll elénk, amelynek áldozati jellegéről Lukács evangélista ezt írja: „Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölmegyünk Jeruzsálembe s ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövendöltek. Kiszolgáltatják a pogányoknak, kigúnyolják, bántalmazzák és leköpdösik. Aztán megostorozzák és megölik, de harmadnapra föltámad” (Lk 18,31-33). Ennek a csodálatos „záróakkordnak” hallatára kérdezhetjük: miben lehetünk háládatosai annak a Mesternek, Aki ennyit áldozott értünk?

1. Tiszta és áldozatos szolgálatban.

Ez lenne az első. – Mesterünk nyomán kell járnunk, ha életét követve az örök tájak felé törünk.

a) Hol és hogyan mutatja ezt **maga a Mester**? – Talán ez volna a helyes felelet: egész élete példa! Nem igen kell keresni a feleletet, mert hiszen rajta kívül nem akadhat „ember”, aki felvethetné ezt a kérdést: „Ki vádolhat közületek bűnről engem?” (Jn 8,46). Sőt egészen világos, hogy nem akadhat „tanító”, aki életével többet tanított volna, mint a Mester. Méltán mondja: „tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű” (Mt 11,29). – Ez az élet azután tiszta és áldozatos. Tartalmilag: gondolkodása törvénytisztelő. Istenit és emberit egyaránt. –Azért mondja: „Az én eledelem az, hogy annak akarata tegyem, aki engem küldött” (Jn 4,34). A bűnös asszony esetében azt kérdik tőle: „Mózes azt parancsolta a törvényben, hogy az ilyent meg kell kövezni. Te mit mondasz?... Aki bűn nélkül van közületek, az vesse rá az első követ!” (Jn 8,5 és 7). Még az emberi törvényt is teljesíti (megfizeti a hal kopolyájából kivett piaszterrel az adót). Majd ezt mondja: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, Istennek pedig, ami az Istené” (Mt 22,21). De mindenekfelett Istent imádó. Puszta vonulása... Templomlátogatása... Utolsó vacsora... Getszemáni kert imája... Kereszten végzett imája... Mindmind ezt mutatják. –Továbbá embereket hűségesen szolgáló... Szegényen, lemondva, kitartóan... Éhségtől is gyötörtetve... Elhagyottan... Értünk fáradozó a földön és az egekbe járván igen sokat imádkozott az égi Atya előtt. „Főpapi imája” olyan ajánlása az apostolainak az egek világába, hogy ilyen hang nem jutott „emberi” ajakról az égbe. És mindez miért? Azért, hogy **élő Áldozat** legyen a Kereszt oltárán. Atya akarata szerint az emberiség üdvösségéért.

b) Most azután folytatván a kérdést: hol **követheti Őt** az ember? A felelet már a kicsi gyermekkor-tól részletezhető. Az ártatlan megkereszteltetése utáni életben... Van ebben kegyelmi őrzés és van ebben királyi élet (fehér ruha, égő gyertya, krizmakenés!). – Majd a Szent Kenyér vételével folytatódik. Van ebben örök életet váró tartalom, de van ebben Isten átjárásai szent csoda. Azért mondja a Mester: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” /Jn 6,54/. Így: Istennel való életet élhetünk földi életünkben is. – De nemcsak a kegyelem vételében követheti az ember a Mestert, hanem a kitartó szolgálat kiemelendő feladatában. Az átfutó vagy pillanatnyi nekilendülés igen jellemző az emberre, de a kitartó és következetes egyvonalúság nem igen jellemzi az embert. Ezért jól meg kell jegyezni az evangélista intését: „A gonoszság elhatalmasodásával sok szívből kihűl a szeretet, de aki állhatatos marad mindvégig, az üdvözülni fog” (Mt 24,13). Krisztus mindig munkálkodott, tehát ezt a példát is követni kell, mert az élet akkor igazán krisztusi, ha az állandó szolgálat tisztasága jellemzi azt. Örök igazságot mond ez a jelképes parancs: „a fehér kendő halálig fehér maradjon!”...

2. Ez készítse elő a második feleletet: **Legyek halálig hűséges a feladat teljesítésében!**

Az áldozatos életszolgálat jellegzetességére vall: az állandóan következetes hűség – a feladat teljesítésében.

a) Megint nézzük, mit mutat **maga a Mester**? Betlehemben kezdve egyet keresett: micsoda Atyám akarata? Ha reálálalt – amint mindig Benne élt –, akkor az egyszerű behódolás volt a jellemző életének tetteiben. Mégpedig olyan, amely szolgálatban jelentkezett. Ezért írja az apostol: „mi mindent tett és tanított Jézus egészen mennybevétele napjáig” (Ap.Csel. 1,1). Názáreti otthonában is gyakorolta: „Akkor hazatért velük Názáretbe és engedelmességet nekik. Anyja szívébe véste ezeket a dolgokat” (Lk 2,51). – Majd a jeruzsálemi templom folytatta tevékeny életének színterét, amely egész Júdeában

teljesített. Minden szolgálata így jellemezhető: a bűnösöknek keresése és a gyengéknek erősítése. Szerinte: „Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek” (Mt 9,12). Sőt még arra is tanít példabeszédeiben (drahma, tékozló fiú, lator...), hogy adakozók, megbocsátók legyünk! – Így mutatja a Mester a végletekig hűséges szolgálatát s annak példáját.

b) És most kérdezhetnők ezt is újra: az Ő példájára hogyan legyen **követő az ember**? – Induljunk el saját magunk nemesítésével – hallván az isteni kérdést: „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelke kárt szenved?” (Mt 16,26)! És éljünk ez ige szerint is: „Ti keressétek elsősorban Isten országát...” (Mt 6,33). – De legyen hűséges a feladatteljesítésünk mások szolgálatában is! Ezzel is a Mestert követjük, mert Ő ezt mondta: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettetek” (Mt 25,40). És legyen – a Mesterhez hasonlóan – olyan szolgálatunk, hogy életfeladatunkat kikeresve, annak áldozatos teljesítéséért mindent meghozunk (családapa, anya, munkás stb...)! – Így lesz tehát halálhűséges a követésünk.

Bef.: Zárószavunk röviden ez legyen: Mesterünk életútja nem zárult a „Golgotán”. A „fényes sír” és a „mennyei bemenetel” a földi életének záróköve. – Mi pedig imádkozzunk azért, hogy a mi életutunk is – áldozatos tettekben ilyen lévén – legyen a Mester igazi követése!

2. beszéd: Ember életútja

(Erkölcsi beszéd: Az ember útja)

Bev.: A Mester életútját a történelemből tanulmányozzuk, a magunkét közvetlen átélésből ismerhetjük. – Mesterünk igen sokszor szólt erről. Sok volt benne a megfigyelés, de még több a nekünk szóló jövendölés. Tanítványai életét is jelezte: „Nem nagyobb a szolga uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak” (Jn 15,20). – Mienket is megjövendölte.

1. Küzdelmes élethullámozás.

a) Előretörés ennek a belső motívuma. Sohasem elég – a **van**. Mindig nézünk – a **jövőre**. Mégpedig fokozatosan – előre. Az élet sodra: előre!

b) Harcos erőfeszítés ennek az útja. Minden sejt robbanással fejlődik. Sztálin egész tanításának sodra erre építkezik. „Robban a sejt, robban a lélek, robban a társadalom”, előre tör minden, de küzdelemmel!

c) Végül hullámozó változat az egész sora. Mit jelent ez? Van hullámvölgy és hullámhegy. Egyik a gyengülés, a másik a felemelkedés... (Lásd: bűn-erény végzetét! De lásd: a küzdelemben való gyengülést, vagy erősödést). – Van azután sima tenger. Életnyugalom. Sokszor és természetesen magával hozza – a **kor**! Csendesülő ösztön tavak!... Erősödő belső nyugalom... Világos és bölcsőbb látás... Van azután áttekintés – mármint a túlsó partra. Nem elernyesztő és leszerelést kereső, hanem erősebb nekilendülést adó.

2. **Örök révbe jutás.** A küzdelem és hullámozás akkor érték, ha **kikötő** várja az élet hajóját.

a) Ez a kikötő lehet átmeneti. Pihentető! Újra felszerelődő! Átjavítás lehetőségét biztosító. Sőt lehet ideiglenes otthont nyújtó. Ez a földi élet boldog réve. De nem semmittevő elpihenésben, hanem az életértékek értékesítésében. Azért a munka után és útján szerzett értékek nem raktárba vagy múzeumba helyezendő kincsek, hanem további életre való ösztönzés. – Az ember örök dolgozó. Az Evangélium szerint a talentum kamatoztatható. Aki elrejtja a „szerzetteket”, azt elítéli a Mester. – A földi rév tehát nem elcsendesülés, hanem csendesebb vizeken való dolgozást jelent. Igaz ez a tétel: mindig dolgozva, fáradva bontakozik, tökéletesedik az ember. De ez végül is arra vall: önalakító az ember! Self-made man!

b) De az emberi élet kikötője végnélküli. De nem Nirvána, azaz megsemmisülés... Sem nem csepp a végnélküli tengerben. Valóban: a személyiség, az **én** fennmaradása. De ez nem statikailag! **Ez vitaliter! Élet az örök élet!** Figyeljük a Mester szavait: mindenki talentumokat kap. A **dolgozás arányában** veszi jutalmát! Az Egyház „glorioláról” beszél. Ez a különféleség magyarázata. Az Egyház az Isten bírás boldogságáról szól. Ez a fokozati előretörés fokozatos bírás dinamikáját hangsúlyozza. Nincs tehát a **föld** felé való örök tespedés, hanem van végnélküli boldog Isten bírás. Ez az isteni rév a mi hazánk.

Bef.: Ember útja teremtéssel kezdődik. Járt-e ember teste **állati** életet, ez nem kérdés. Jár-e isteni életet a lélek teremtése és a kegyelem ömlesztése óta, ez a kérdések kérdése... A boldogító tudat pedig ez: Istennel indul, Istennel él és Istenhez tér haza.

– A most következő Szentlecke nyomán írt vázlatok beszédláncot is alkothatnak. Összefogó címük így szólhatna: **A tévelygő juhok**.

Ha ezeket a beszédeket **láncszerűen** mondanók, az volna az alapgondolata: **milyen bűnös úton járhat az ember, aki elszakadt az égi Mestertől**. – Hogy ezt a beszédet a jó Pásztor képéhez fűzzük, annak az az oka, hogy a „jó Pásztor vasárnapjának” gondolata teljesen háttérbe ne szoruljon. – De a kidolgozási tervezetben súlyt helyezünk arra, hogy a Szentlecke hangjait visszhangozza a beszédtema. – Lássuk most ezeket egyenként.

1. beszéd: Az Úr nyomdokain (Erkölcsei beszéd: Mester és én)

Bev.: Milyen jó a nyáj sorsa, ha hűséges a Pásztor szolgálata! Utat mutat, gondoskodik, és jólétben fejlődik a nyáj. – Emberélet útjait is a jó Pásztor mutatja és járja, legyen tehát követője az Isten földön élő vándornyája. – A Mester igen szerette a nyáj és pásztor hasonlatot mégpedig azért, hogy a szeretetnek ezt a **jelképes** alakját erősen belevesse az emberek lelkébe.

1. Urunk taposta ki az életutakat.

Mesterünk magát is pásztornak mondja és bennünket szeretett juhainak tekint. „Én vagyok a jó pásztor. A pásztor életét adja juhaiért” (Jn 10,11).

a) Tárgyi valóságban: **tanító beszédeiben** hirdette meg az élet igazi útját (Hegyi beszéd...). Magáról azt mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6). Sőt egyenesen parancsolja: „Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el amid van és árát oszd szét a szegények közt, így kincsed lesz a mennyben. Aztán jöjj, kövess engem!” (Mt 19,21).

b) Alanyi életével pedig örök példánkká vált a Mester. „Nem különb a tanítvány mesterénél, sem a szolga uránál” (Mt 10,24). – „Amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,15). – „Ha tehát én, az Úr és Mester, megmostam lábatokat, nektek is mosnotok kell egymás lábát” (Jn 13,14). – „Ha így tesztek a zöldellő fával, mi lesz a sorsa az elszáradtnak?” (Lk 23,31). Mindez annyit mond és mutat: közeledj Hozzá ember, és boldog lesz egész életed.

2. Embernyáj keresve járja azokat.

De hogyan tegyem ezt? – mered elém a kérdés. A feleletet úgy kapod meg, ha a következőket rögzítet magadban:

a) Hallva hallod, lelkedbe vésed és életed elvévé teszed: a Mester tanításait.

b) Azt, amit az **élet örök értékéről mond...** az **örök életről hirdet...** az **áldozatról tanít...** az **Ő kegyelméről közöl...** És hű maradsz Hozzá – halálodig!

c) Látva látod az Ő példáját és **mintázod** életét. Ne felejtse! **Életszobrász** vagy, aki saját életedet mintáztatod a Mesterről. Mi lesz belőled? **Isteni ember!** Az Úr nyájának egyszerű báránya, aki Mestere, Pásztor lelkületét, a Szeretet lelkét teszi életének valóságos tartalmává.

Bev.: Milyen szép lesz Isten országa, ha a Mester lelkéhez idomult báránynép járja az Úr földi élet-rétjét, életlelőjét. És milyen boldog lesz Pásztor mellett az embernnyáj minden báránkjája!

2. beszéd: Az engedetlen embernnyáj (Erkölcsei beszéd: A tévelygő ember)

Bev.: Csodálatos az ember életének az a belső ösztönössége: mindig többet és többet akar. – Sokan igen hamar bűnös ösztönnek nevezik. Pedig valójában Isten hangja az és arról beszél: **minden földinél nagyobb akarj!** – De ha az ösztönös ember arra szűkíti le, hogy minden agyagi jónál több anyagi jót keressél, akkor lesz hibává, majd bűnné ez az emelkedést követelő előretörés.

1. Pásztorunk csengő hanggal parancsol.

a) Az Isten hangja adta az előretörés hangját. Minden a tied! – mondja a Teremtő. A föld és minden gyümölcse... Az értelem és akarat... A lélek szépséges tehetsége... Az uralom – a föld felett. A hódolat – az Urad előtt.

b) De ugyancsak Ő parancsolja és írja elő az élet törvényeit. Van ebben **természetben csengő**. Ez az önértékelés, önkifejező életszolgálat és Isten szolgálat törvénye. Van ebben kinyilatkoztatásban csendülő. Decalogus szava, próféták magyarázata, Krisztus emelő döntése. Mi az eredmény? Biztos a

cél, biztos az út, biztos a célbafutás.

2. Embernyáj alázattal kövesse.

A feladat egészen világos. Ha követed az Úr szavát, a boldog élet hajnala virrad rád!

a) Tedd lelked tengelytételévé az Úr tanítását! Minden csillag a sarkcsillag körül forog. Íme: a természet sark tengelye. Minden anyag: a központ felé tör. Íme az anyag tengelytörvénye. Minden ember Isten felé törjön. Íme a lélek tengelytörvénye.

b) Élj kicsiny tettek egymásutánjában. Ne keress **nagy** terveket és **nagy** tetteket. Nem minden ember **Nagy Sándor** vagy **Attila**. Vannak „napok” és vannak „szentjánosbogárkák”... Légy a legkisebb, még így is lehetsz a legnagyobb (Krisztus szava a gyermekekről vagy a szegény asszony két fillérből). – Légy parányokban hűséges, életfejlődésben diadalmas. – Így azután életben diadalmas, koszorúban tündöklő. „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam; a hitet megtartottam. Most késsen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét. (2Tim. 4,7-8).

Bef.: A „kicsiségek művészete” azt tanítja, hogy **ezek** használata az élet diadala. **Mozaikszemekből** alakul egy gyönyörű **életkép**. Te vagy az **Isten képe!**

3. beszéd: A zúgolódó embernyáj

(Erkölcsei beszéd: Az engedetlenek)

Bev.: Strindberg „A vakok” c. színdarabjában gyönyörűen színezi az elégedetlen vakok lázadását, akik **jobb** helyeket akarnak maguknak keresni, mint a **vezető** szokott... De tragikussá kezd válni a sorsuk, amikor az igényeskedés és elszabadulás után vissza kell térni otthonukba. **Nincs látó vezér**... Nem hasonlatos-e ehhez az embernyáj gyakori eljárása?

1. Túlfűtött – az igényeskedése.

Igényeink természetesen, de túlfűtöttségük veszélyt hordozó.

a) Anyagi és természetesen testi igényei lehetnek az embernek. Amint azok is. De lehetnek túlméretezettek. És kialakul az: ede, bibe... Epikurosz embere (Bacchus – Venus kultusz).

b) De lelki igényei is jelentkeznek. A tudás a lélek vágya. A mindentudás vágya: lehet a lélek megölése (túlfeszített munka, gőgös önhittség: ecce ego...). Hatalomvágyunk is szent erő és igény. Birtokba venni a világot – Isten parancsa. De ez is kilenghet túlzások felé. És így minden igény túlfűtött lehet, és ekkor a természet és természetfeletti rend ellen zúg az ember.

2. Hangoskodó – a követelődzése.

a) Többet – az élvezetből.

b) Többet – a hatalomból. Milyen kár, hogy nem csendül: többet a lélekből! „De nihi animas et ceterae tolle!” Milyen sivár az élet, ha elhalkul ez az imádkozó ének.

Bef.: **Vakságban** szenvedők! Higgyetek a **látó** Pásztornak! Mindig Vele és mindig boldogan!

*

a) Ez a beszéd reáépíthető Hans **Evens** „A holt szemek” című operájára. Az opera szerint meggyógyítja a Mester a zúgolódó vakot... De mikor lát testi szemmel, rettenetes kínlódással látja a világ gonoszságát. Panaszt emel a „Napistennél” és megvakíttatja magát. – **Alkalmazás:** nem vakságot kellett volna kérnie, hanem a **léleklátás isteni kegyét** kellett volna lelesdenie. – De ezt csak Krisztus adhatja.

b) Ugyancsak reáépíthető Strindberg: „A vakok” című művére...

*

– Most olyan beszédvázlatok következnek, amelyek szintén – előzőkhöz hasonlóan – **láncszerű egységbe** is vonhatók. Az összefogó címük így szólhatna: **„Az üdvösség Fáján”**.

Ennek tárgya azért szól a Mester szenvedéséről, mert ezt a gondolatot pendíti meg a Szentlecke is. – Talán olyan formában kínálkozik beszédtemául, hogy az egész szenvedéstörténet a **Húsvétvasárnap örömnépe fényében tekintendő**. – Azt kellene tehát kidolgozni, hogy a Mester szenvedése – visszafelé tekintve – a mi üdvösségünknek áldozata. Így a **mi hálás lelkünk örömeinek forrása**. Hasonlóképpen arra gondolnék, hogy olyan módon kellene erre a beszédláncra készülni, hogy **éljen ben-**

nünk az az öröm, amely az üdítő életforrás feltalálójában éled. Ne felejsd! A Kereszt töve – a mi életünk forrása! – Lássuk most ezeket egyenként.

1. beszéd: A „jó és gonosz tudás fája”

Bev.: Közvetlenül kínálatik a paradicsomi leírásból...

1. A paradicsomi fa – halált gyümölcsözött.

2. A Golgota Keresztje – életet adott.

Bef.: Adódhat ebből az ellentétből: élő fa – **a halál fája**, és a halott fa – **az Élet fája**.

2. beszéd: Az élet Ura – a halál Fáján

Bev.: Adódjék ebből az ellentétből: élet Ura – a halál áldozata. Hogyan lehet ez? – Tárgyalást adhat ez a problémát oldó beosztás:

1. Istenfia – halált hal.

2. Ember fia – életet talál.

Bef.: Alaphangja legyen: Az élet Ura az ember számára is az örök élet biztosítója.

3. beszéd: Az Üdvözítő felmagasztalása

Bev.: Virágvasárnap – nép dicsérete. Nagypéntek – az önkéntesen életáldozatot kereső – isteni megdicsőítése.

1. Felmagasztal – az Áldozat.

2. Magához emel – a Feláldozott.

Bef.: Abból a gondolatból vezessük le, hogy az Isten előtti felmagasztalódás az igazi életérték. Áldozatot elfogad az Úr. Ez felmagasztalódás.

4. beszéd: Ember fordulása – a Kereszt fájához

Bev.: Emberélet átlag fordulása – az öröm felé mutat. De lélekfordulat – a Keresztre utal.

1. Erre fordul – a bűnös ember.

2. Ide siet – az igényes ember.

Bef.: Legyen ez a gondolat: A Keresztfá hívogató, majd irányt mutató.

5. beszéd: Keresztfá gyümölcse – az ember újjászületése

Bev.: Legyen a természet értékelése. A tavasz virága és az őszi termése. Lélekvonalon mit termel a Kereszt?

1. Tiszta lélektelevényt.

2. Isten vetésének kalászába szökkenését.

Bef.: Legyen: a „tilalomfa” távoltartást parancsolt. A Kereszt közeledést követel. Azért, hogy a lelkiélet gyümölcsét élvezhesd!

* *

Beszédláncok

– A most következő **beszédlánc-vázlatok** csak rövid példával utalnak arra, hogy a Szentlecke rövid gondolatait így is lehetne rendszeres egybefogásba fogni. Csak figyelemfelhívás akar ez lenni arra, hogy esetleges sorozatbeszédre számára hogyan lehetne innen is anyagot találni. Ne felejtjük: a Szentlecke a Mester áldozatos és türelmes szenvedéséről szól!... De úgy, hogy **tanuljunk Tőle!** Legyenek ezek a vázlatok – iskolánk gyakorlati feljegyzései.

I. beszédlánc címe: Krisztus megalázó életállomásai

1. beszéd: Az elfogatásának gyalázata
 1. Poroszlók kezén.
 2. A világ Ura.
2. beszéd: Kihallgatásának gyalázata
 1. Vádolva kérdezik.
 2. Gyalázattal keresik.
3. beszéd: A Pilátus – Heródes előtti gyalázata
 1. Megfenyítették...
 2. Megvették...
4. beszéd: A Kereszt gyalázata
 1. Orgyilkosok halálfája.
 2. Életura oltárfája.

*

II. beszédlánc címe: Krisztus megalázó életállomásainak iskolája

1. beszéd: Mit kell tenni a meghurcoltatások idején?
 1. Alázattal hallgatni.
 2. Istenben bizakodni.
2. beszéd: Mit kell tenni a hamis vádak idején?
 1. Főlényesen visszautasítani.
 2. Következményeit elfogadni.
3. beszéd: Mit kell tenni hamis ítékezés idején?
 1. Emberi ítéletet elfogadni.
 2. Isten felemelő szaváért esdekeln.
4. beszéd: Mit kell tenni a halál idején?
 1. Áldozatosan készülni – az útra.
 2. Lelkem ajánlani – az Úrnak!

*

III. beszédlánc címe: A bűneinket hordozó Bárány

1. beszéd: Isten küldötte
 1. Paradicsom ígérete.
 2. Isten szeretetének Küldöttje.
2. beszéd: Maga vállalta
 1. Emberré levés – az Ő akarata.
 2. Áldozati oltár – az Ő szándéka.
3. beszéd: Áldozatát „Kereszten” bemutatta
 1. Lelkén – a mi bűneink keresztje.
 2. Vállán – a megváltás Keresztje.

4. beszéd: Vérontással bűneinket kiengesztelte

1. Engesztelő áldozatok Vére.
2. Krisztus kicsorduló Szent Vére.

*

IV. beszédlánc címe: A Pásztorhoz menekülő nyáj**1. beszéd: A kitarult kezű Áldozat**

1. Kitarul – az Áldozat karja.
2. Hogy báránynépét Magához szorítsa.

2. beszéd: A vért hullató Áldozat

1. Vizek ereje tisztít.
2. Vérnek csordulása nemesít.

3. beszéd: A Magához vonzó Áldozat

1. Élettel és halálban példánk.
2. Néma szavával hívogatónk.

4. beszéd: A felmagasztalt Áldozat

1. Nagypénteken – Isten előtt.
2. Húsvétvasárnap – ember előtt.

* * *